

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. prosince 2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Alice Erleové a přísedících Radoslavy Kaderkové a Magdaleny Semanové

takto:

Obžalovaní

1) Jonáš V.,

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Oráčov,

2) Marek D.,

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

3) Jan V.,

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. bytem xxx,

4) Jan S.,

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx,

5) Lukáš R.,

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Příbram,

jsou vinni, že

ačkoliv

- byl obžalovaný Jonáš V. odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 19. 9. 2011, sp.zn. 1 Tm 29/2011, který nabyl právní moci dne 21. 10. 2011, mimo jiné pro přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců, který vykonal dne 14. 4. 2012,

- byl obžalovaný Jan S. odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Praha – západ ze dne 18. 7. 2016, sp.zn. 2T 118/2016, který byl doručen dne 5. 9. 2016 a nabyl právní moci dne 14. 9. 2016, pro přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 9 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 24 měsíců,

- byl obžalovaný Lukáš R. odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 8. 8. 2012, sp.zn. 2T 79/2012, který nabyl právní moci dne 24. 8. 2012, pro přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno b), odstavec 2 trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem nedokonaný ve stádiu pokusu dle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku a 10 měsíců, který vykonal 19. 5. 2015,

přesto

1)
obžalovaní Jonáš V., Jan V., Jan S. a Marek D. společně
dne 18. 9. 2016 kolem 22.40 hodin v Krnově, okres Bruntál, na ulici Šmeralově poblíž prodejny rychlého občerstvení Gyros, pod vlivem alkoholu, poté, co se nejprve obžalovaní Jan V. a Jan S. pokusili odcizit pravé přední kolo u zaparkovaného vozidla zn. Ford Focus RZ xxx, přičemž byli přistiženi Matoušem Č., tohoto se nejprve obžalovaní Jan V. a Jan S. pokusili udeřit, což se jim pro obranu poškozeného nepovedlo, ale zezadu poškozeného napadl obžalovaný Jonáš V., který ho udeřil do zátylku, v důsledku čehož se poškozený sklonil k zemi a následně byl bit všemi obžalovanými opakovanými údery pěstí a kopy do celého těla, po několika minutách se poškozenému podařilo z místa utéct, ale z důvodu, že se neměl kde schovat, usedl na schody u provozovny Gyros a rukama si chránil hlavu, přičemž byl opětovně opakovaně udeřen všemi obžalovanými údery pěstí a kopy do hlavy, ramen a nohou, a po chvíli uklidnění, kdy poškozený komunikoval s obžalovaným Jonášem V., ten ho udeřil pěstí do obličeje a následně ho znovu všichni obžalovaní bili údery pěstí a kopy, a svého jednání zanechali až když byli vyrušeni dalšími osobami, přičemž poškozený Matouš Č. utrpěl zhmoždění pravého zápěstí s otokem, drobné tržné ranky a oděrky kůže na hřbetu ruky a prstech vpravo, zhmoždění v obličeji s oděrkami kůže pod levým okem, zhmoždění hrudníku vlevo a zlomeninu článkové kosti pravé ruky s nutností přiložení sádrové fixace po dobu jednoho týdne a následným nasazením ortézy po dobu třech týdnů a s celkovou dobou léčení do 21. 10. 2016, přičemž s ohledem na způsob útoku, jeho četnost, a místo, kam směřovaly údery pěstí a kopy, hrozil vznik mnohem závažnějších poranění, jako jsou tříštivé zlomeniny obličejového skeletu se ztrátovým poraněním oční koule, krvácení pod či nad tvrdou plenu mozkovou, zlomeniny klenby lební se zhmožděním mozku, zlomeniny žeber doprovázené pneumothoraxem či hemothoraxem, zhmoždění nitrohrudních orgánů, tedy poranění v podobě poškození důležitého orgánu či delší dobu trvající poruchu zdraví,

2)
obžalovaný Jonáš V.
dne 28. 9. 2016 kolem 00.50 hodin v Krnově, okres Bruntál, na ulici Zámecké náměstí 13 před restaurací Pod obrazem, pod vlivem alkoholu, po předchozí slovní rozepři s Vítězslavem S., tohoto nejprve udeřil pěstí do obličeje, posléze shodil na zem, kde do něj opakovaně kopal do hlavy a obličeje, a svého jednání zanechal až po zásahu ze strany řidiče taxislužby, který se na místě nacházel, přičemž poškozený utrpěl zhmoždění měkkých tkání v záhlaví vpravo s otokem, pohmožděniny v obličeji s krevními podlitinami a oděrkami kůže horního i dolního rtu,

s pohmatovou bolestivostí v oblasti jařmového oblouku, otok nosu, vyražení řezáku vpravo nahoře a otřes mozku s nutností hospitalizace do 29. 9. 2016 a celkovou dobou léčení 3 týdnů, přičemž s ohledem na způsob útoku a místo, kam směřovaly údery pěstí a kopy, hrozil vznik mnohem závažnějších poranění, jako jsou tříštivé zlomeniny obličejového skeletu se ztrátovým poraněním oční koule, krvácení pod či nad tvrdou plenu mozkovou, zlomeniny klenby lební se zhmožděním mozku, tedy poranění v podobě poškození důležitého orgánu či delší dobu trvající poruchu zdraví,

a uvedeného jednání se dopustil, **přestože** dne 18. 9. 2016 kolem 22.40 hodin v Krnově, okres Bruntál, na ulici Šmeralově poblíž prodejny rychlého občerstvení Gyros, společně s dalšími, spáchal pokus jiného zvlášť závažného zločinu spojeného s úmyslným způsobením těžké újmy na zdraví, a to způsobem přesně popsaným v bodě 1) tohoto rozsudku,

3)
obžalovaní Jonáš V. a Lukáš R. společně
dne 13. 10. 2016 kolem 15.00 hodin v Městě Albrechticích, okres Bruntál, na ulici xxx, pod vlivem alkoholu, rozbili jednak několik tabulek skleněné výplně oken u verandy bytového domu č. xxx, jednak několik polí dřevěného oplocení parku, čímž městu Město Albrechtice způsobili škodu ve výši 10.000,- Kč,

4)
obžalovaní Jonáš V. a Lukáš R. společně
dne 17. 10. 2016 kolem 22.30 hodin v Městě Albrechticích, okres Bruntál, na ulici Celní, pod vlivem alkoholu, nejprve převrátili plastovou popelnici majitele Jiřího H., poté u zaparkovaného osobního vozidla tovární značky Škoda Octavia RZ xxx majitele firmy Den Braven Czech and Slovak s.r.o. ukopli obě zpětná zrcátka, a u osobního vozidla tovární značky Škoda Favorit RZ xxx majitelky Vítězslavy B. rovněž ukopli obě zpětná zrcátka, čímž společnosti Den Braven Czech and Slovak s.r.o. způsobili škodu ve výši 7.720 Kč a Vítězslavě B. škodu ve výši 2.614,- Kč,

5)
obžalovaný Jan V.
dne 18. 9. 2016 v době od 22.00 do 24.00 hodin mezi obcemi Město Albrechtice a Krnov a zpět, okres Bruntál, řídil osobní motorové vozidlo zn. Alfa Romeo RZ xxx přesto, že mu byl rozhodnutím Městského úřadu v Bruntále, správního odboru – oddělení dopravně správních agend, ze dne 12. 5. 2016, č.j. MUBR/18019-16/jzb-SO-3480/2016/jzb, které nabylo právní moci dne 8. 6. 2016, uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,

6)
obžalovaný Lukáš R.
dne 1. 1. 2017 kolem 22.10 hodin v Krnově, okres Bruntál, na ulici Revoluční 27, se nejprve pokusil roztáhnout rukama elektronicky ovládané uzamčené hlavní vstupní dveře pro zákazníky a vniknout tak do prodejních prostor obchodního domu Albert, což se mu nepodařilo, poté přešel k zadní části objektu obchodního domu, ve směru od parku přistoupil k uzamčeným dvoukřídlým dveřím vstupu pro zaměstnance a silným trhnutím za kliku směrem k sobě dveře otevřel, vnikl do chodby, kde obdobným způsobem překonal dveře z chodby do prodejních prostor, u pokladny č. 1 v úmyslu odcizit cigarety se snažil vytrhnout box zásobníku s cigaretami zavěšený nad pokladnou, což se mu nepodařilo, držák boxu pouze vyhnul, stejným způsobem se pokoušel odcizit cigarety i u pokladny č. 2, kde se mu to rovněž nepodařilo, následně prošel prodejnou a z regálu s nápoji odcizil čtyři plechovky nápoje RedBull a pět lahví vína značky Old Porter o obsahu 0,7 litru, ihned poté prostory obchodního domu opustil přístupovou cestou, část odcizených nápojů vytratil či rozbil, přičemž odcizením vína a nealkoholického nápoje způsobil škodu ve výši 750,- Kč a

poškozením držáků boxů zásobníku s cigaretami a poškozením dveří pak způsobil škodu v celkové výši 4.580,- Kč, vše ke škodě společnosti Ahold Czech Republic a.s.,

7)
obžalovaný Lukáš R.
dne 20. 1. 2017 v době od 21.40 do 22.00 hodin v xxx, na ulici xxx, v objektu xxx, v bytě č. 6 v 1. patře, který užíval společně se svou přítelkyní na základě smlouvy o nájmu, po předchozí slovní rozepři úmyslně rozbil skleněnou výplň dveří mezi obývacím pokojem a chodbou a po vysazení vstupních dveří do bytu poškodil zčásti tyto dveře a poškodil rovněž linoleum v chodbičce na ploše 10x10 cm a způsobil tak společnosti Reintegra Krnov škodu v celkové výši 2.965,- Kč,

tedy

obžalovaný Jonáš V.
ad 1)
jednak
dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak
dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že fyzicky napadl jiného, a čin spáchal opětovně,

ad 2)
jednak
dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo, přičemž takového činu se dopustil poté, co spáchal pokus jiného zvlášť závažného zločinu spojeného s úmyslným způsobením těžké újmy

jednak
dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že fyzicky napadl jiného, a čin spáchal opětovně,

ad 3) – 4)
jednak
poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

jednak
dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že ničil cizí majetek, a čin spáchal opětovně,

obžalovaný Jan S.
ad 1)
jednak
dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak
dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že fyzicky napadl jiného, a čin spáchal opětovně,

obžalovaný Jan V.
ad 1)
jednak
dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak
dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že fyzicky napadl jiného,

ad 5)
mařil výkon rozhodnutí orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

obžalovaný Marek D.
ad 1)
jednak
dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak
dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že fyzicky napadl jiného,

obžalovaný Lukáš R.
ad 3) – 4)
jednak
poškodil cizí věc, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

jednak
dopustil se na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že ničil cizí majetek,

ad 6)
jednak
přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

jednak
poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

ad 7)
jednak
poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

čímž spáchali

obžalovaný Jonáš V.
ad 1)
jednak
pokus zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 21 odstavec 1, § 145 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak
přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

ad 2)
jednak
pokus zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 21 odstavec 1, § 145 odstavec 1, odstavec 2 písmeno g) trestního zákoníku

jednak
přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

ad 3) – 4)
jednak
přečin poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak
přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

obžalovaný Jan V.
ad 1)
jednak
pokus zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 21 odstavec 1, § 145 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak
přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,

ad 5)
přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku,

obžalovaný Jan S.
ad 1)
jednak
pokus zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 21 odstavec 1, § 145 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

obžalovaný Marek D.
ad 1)
jednak
pokus zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 21 odstavec 1, § 145 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak
přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,

obžalovaný Lukáš R.
ad 3) - 4)
jednak
přečin poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak
přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,

ad 6)
jednak
přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2 trestního zákoníku,

ad 6) – 7)
jednak
přečin poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný Jonáš V.
za skutky pod bodem 1) a 2) rozsudku a za sbíhající se skutky z rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 11. 10. 2016, sp.zn. 4 T 97/2016, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 1. 2017, sp.zn. 5 To 420/2016, právně kvalifikované jako přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, jako přečin poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku a jako přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku
podle § 145 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v **trvání 8 (osmi) let.**

Podle §56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se obžalovaný pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 11. 10. 2016, sp.zn. 4 T 97/2016, který nabyl právní moci dne 11. 1. 2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

za skutky pod bodem 3) a 4) rozsudku

podle § 358 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 99 odstavec 2 písmeno b), odstavec 4 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **ochranné léčení protialkoholní v ústavní formě.**

obžalovaný Marek D.
podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v **trvání 3 (tří) let.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tří) let.**

obžalovaný Jan V.
za skutky pod bodem 1) a 5) rozsudku a za sbíhající se skutky z rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 11. 10. 2016, sp.zn. 4 T 97/2016, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 1. 2017, sp.zn. 5 To 420/2016, právně kvalifikované jako přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku a jako přečin poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku
podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v **trvání 3 (tří) let a 4 (čtyř) měsíců.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 11. 10. 2016, sp.zn. 4 T 97/2016, který nabyl právní moci dne 11. 1. 2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **2 (dvou) let.**

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci:**

- 1 ks ručního heveru v.č. 91ASB-17080-A2CD3L5A, černé barvy,
- 1 ks železný křížový klíč zn. Filson, velikosti 17 mm, 19 mm, 22 mm, stříbrné barvy.

obžalovaný Jan S.
podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

obžalovaný Lukáš R.
za skutky pod bodem 3) a 4) rozsudku a za sbíhající se skutek z rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 8. 11. 2016, sp.zn. 2 T 114/2016, právně kvalifikovaný jako přečin porušování domovní svobody dle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku a jako přečin krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2 trestního zákoníku
podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v **trvání 14 (čtrnácti) měsíců.**

Podle §56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 8. 11. 2016, sp.zn. 2 T 114/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

za skutky pod bodem 6) a 7) rozsudku
podle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro účely výkonu tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou *obžalovaní Lukáš R. a Jonáš V.* povinni společně a nerozdílně zaplatit na náhradě způsobené škody poškozeným:
- **Město Město Albrechtice**, IČ 296228, Město Albrechtice, nám. ČSA 27/10, **částku ve výši 2.100,- Kč,**
- **Den Braven Czech and Slovak a.s.,** Úvalno 353, **částku ve výši 3.377,- Kč,**
- **Vítězslava B.**, nar. xxx, bytem xxx, **částku ve výši 1.000,- Kč,**
- **Kooperativa pojišťovna, a.s.,** Vienna Insurance Group, Praha 8, Pobřežní 665/21, **částku ve 10.324,- Kč.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou *obžalovaní Jonáš V., Jan V., Marek D. a Jan S.* povinni společně a nerozdílně zaplatit na náhradě způsobené škody poškozeným:
- **Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky**, Praha, Drahobejlova 1404, **částku ve výši 7.806,- Kč,**
- **Matouš Č.**, nar. xxx, bytem xxx, **částku ve výši 21.068,- Kč,**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je *obžalovaný Jonáš V.* povinen zaplatit na náhradě způsobené škody poškozenému **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, Regionální pobočka Ostrava, pobočka pro Moravskoslezský, Olomoucký a Zlínský kraj, Ostrava – Moravská Ostrava, Masarykovo náměstí 24/13, **částku ve výši 6.375,- Kč.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je *obžalovaný Lukáš R.* povinen zaplatit na náhradě způsobené škody poškozenému **REINTEGRA, z.s.,** Krnov, Chářovská 54, **částku ve výši 2.965,- Kč.**

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškození Matouš Č., společnost Den Braven Czech and Slovak a.s. a spolek REINTEGRA, z.s. odkazují se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování u hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav a vinu obžalovaných Jonáše V., Jana V., Jana S., Marka D. a Lukáše R. tak, jak je konstatováno ve výrokové části tohoto rozsudku.

výpovědi obžalovaných

2. *Obžalovaný Jonáš V.* se k vytýkané trestné činnosti v rámci přípravného řízení doznal, když uvedl, že to, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání, se zakládá na pravdě. Ke *skutku pod bodem 1) rozsudku* uvedl, že společně s bratrem Janem V., Janem S. a Markem D. jeli autem bratra Jana z Města Albrechtic do Krnova, přičemž došlo k poškození pravé přední pneumatiky. Zastavili u gyrosu, kde vystoupili a on spolu s D. šli ke stánku zmrzliny. Když tam seděli, tak najednou uslyšeli nějaký křik z místa, kde bylo jejich vozidlo, proto tam doběhli a uviděli, jak se bratr Jan a Jan S. bijí s nějakým neznámým mužem, bili se pěstmi. Následně se do bitky vložil i on, neví, z jakého důvodu, a D., kdy začali muže fyzicky napadat, a to jak údery pěstí do celého těla a obličeje, tak i kopy do jeho těla.
Muže údery pěstmi a kopy napadali i jeho bratr Jan, Jan S. i Marek D. Ran i kopů bylo hodně. Muž upadl na zem, kde byl také kopán a bit pěstmi, a to všemi. I když byl pod vlivem alkoholu, tak si vše dobře pamatuje a vybavuje. Uvedenému muži někdo přišel na pomoc, proto všichni, kromě D., naskákali do auta a odjeli přes Polsko do Města Albrechtic.

3. Ke *skutku pod bodem 2) rozsudku* uvedl, že s poškozeným Víťou S. společně popíjeli v restauraci Pod obrazem, pak chtěl jet domů, proto si objednal taxi a společně vyšli ven. Chtěl, aby S. jel s ním, ten nechtěl, něco mu odpověděl, on se naštval a na dvoře restaurace ho fyzicky napadl. Napadl ho jednak údery pěstmi do obličeje, poté ho strčil na zem, Víťa spadl a on do něj kopal. Všechny údery a kopy směřovaly na hlavu, neví, kolik jich bylo. Údery rukou a kopy byly vedeny velkou intenzitou.

4. Ke *skutku pod bodem 3) rozsudku* obžalovaný uvedl, že společně s Lukášem R. konzumoval alkoholické nápoje, společně mohli vypít asi litr rumu. Byli společně v bydlišti R., tento se pak pohádal s přítelkyni, šli pryč. Lukáš R. pak rukou rozbil skleněnou výplň vchodových dveří, obžalovaný také jedno okénko rozbil. Následně jich rozbili více, asi 3 nebo 4. Poté šli ven z domu a v parku poblíže ulici Bedřicha Smetany poničili nějaké dřevěné oplocení parku, vyrvali z plotu latě. Neví, proč to udělali.

5. Ke *skutku pod bodem 4) rozsudku* se obžalovaný Jonáš V. taktéž doznal, když uvedl, že předmětného dne s Lukášem R. konzumovali alkohol před večerkou. Poté šli směrem na ulici Celní, tam nejprve R. převrátil popelnici. Poté začali ničit zrcátka vozidel, byl to takový jejich společný nápad, každý ukopl zrcátko z jedné strany vozidel. Kdyby nebyl pod vlivem alkoholu, tak by se takových klukovin nedopustil.

6. U hlavních líčení jak před Okresním soudem v Bruntále, tak před Krajským soudem v Ostravě využil obžalovaný svého zákonného práva a k věci nevypovídal.

7. ***Obžalovaný Jan V.*** ke *skutkům pod bodem 1) a 5) rozsudku* v rámci přípravného řízení uvedl, že vozidlem, které řídil, jeli s ostatními do Krnova. Před jízdou vypil asi 3 desetistupňová piva a jednoho panáka fernetu. V Krnově dostal defekt, ale dojeli až ke gyrosu, kde zastavili. Bratr Jonáš s Markem D. si šli sednout ke zmrzlině, jeho s Janem S. napadlo, že odmontují nějaké kolo z cizího auta a namontují ho na jeho vozidlo. Z auta vytáhli nářadí, za jeho autem stál Ford, ke kterému přistoupil, ale zjistil, že to kolo mu nepasovalo. Když stáli u toho auta, tak na místo přijelo nějaké vozidlo, z toho vylezli tři kluci, dva se postavili bokem, jeden vběhl mezi něho a Honzu. Honzu srazil k zemi, on mu dal na hrudník. Mezitím vstal Honza, ten muž ho odhodil bokem, pak už neví, byla tam „mela". Ti jeho kamarádi se za chvíli přidali, pak tam doběhli bratr Jonáš s Markem, byla tam bitka asi 15 minut, pak se to uklidnilo, on pak skočil za volat auta, do auta nasedli bratr Jonáš a Honza S. a jeli přes Polsko do Albrechtic. V noci dojeli ti z Krnova a rozbili mu auto. Je pravdou, že muže napadl on i Honza S., mezitím se bratr s Markem bili s nějakýma dvěma klukama, kteří utekli před příjezdem policie. Když ti dva utekli, tak Marek a Jonáš šli za ním s Honzou, muž tam zůstal sám, oni byli čtyři, tak už se ani nechtěl bít. Někdo pak zakřičel, že jedou policisté, proto odjeli domů.

8. U hlavního líčení před Okresním soudem v Bruntále obžalovaný uvedl, že předmětného dne skutečně řídil vozidlo, i když měl zákaz řízení, de facto řídil v zákazu vícekrát. Takto přijeli do Krnova ke gyrosu, přičemž cestou píchl kolo na vozidle a všiml si, že vedle stálo vozidlo Ford, které mělo měkké pravé přední kolo, tak si řekl, že by se mu hodilo. Vytáhl si nářadí, hever a klíč, ale pak zjistil, že kolo na Fordu má jiný počet šroubů a jinou rozteč, takže by mu nepomohlo. Pak najednou přišel poškozený, asi je viděl, že mají klíč v ruce. Byl u vozidla s Janem S., ten mu pomáhal. Jonáš V. a Marek D. seděli před zmrzlinou, přes auto na ně neviděli. Tito ani nevěděli, že mají se S. v plánu vzít kolo z Fordu. Poškozený hned srazil S. na zem, jakým způsobem, to obžalovaný neviděl. Hned poté poškozený chytil obžalovaného, vzájemně se chytli za oděv a začali se žduchat. S. vstal a začal obžalovanému pomáhat, pak přiběhli kamarádi. Bili se vzájemně, nějaké rány dal poškozený jim a nějaké oni jemu. Například když obžalovaný spadl, tak se s ním šel bít S., pak zase obžalovaný vstal a šel se s ním bít on. Má za to, že to ani nebylo moc pěstmi, spíše takové chytání. Má za to, že tam nebyly údery na hlavu nebo kopy, ale má v tom černo, je možné, že tam něco bylo, ale určitě ne v takovém rozsahu, jako je uvedeno v obžalobě. On sám dvakrát spadl na zem a neviděl, že by poškozený spadl na zem. Pak někde zpoza rohu vylezli tři muži, poškozený na ně volal. Bylo to ještě ve chvíli, kdy se s poškozeným bil jen on a S. Ti tři k nim doběhli a začalo se tam řvát, byl tam rachot, to slyšeli i Jonáš V. a D., tak také doběhli k nim. Všichni se do konfliktu zapojili, on sám se bil jen s poškozeným, z těch dalších tří lidí jej nikdo nenapadl. Ti tam ostatně byli jen chvíli, někdo pak začal řvát, ať se volá policie, tak se to nějak rozprchlo a zůstal tam jen poškozený. On s ostatními naskočili do vozidla a chtěli odjet, poškozený mu začal kopat do auta a vyzýval jej, ať vyleze, ukopl mu pravé přední zrcátko a prokopl zadní dveře. Pak odjeli. Má za to, že se bil s poškozeným jen on a S., od ostatních obžalovaných tak možná bylo nějaké žduchnutí, ale určitě nedal Jonáš V. poškozenému ránu zezadu. Dále obžalovaný Jan V. uvedl, že neví nic o tom, že by poškozeného někdo kopl. Na poškozeném krev ani modřiny neviděl, měl jen roztrhané tričko. Z jejich skupiny nebyl nikdo zraněn.

9. Pokud byl obžalovanému přečtena pro rozpory výpověď z přípravného řízení, pak uvedl, že má za to, že vypovídal stejně, pouze se spletl, že ti dva vystoupili z auta nebo přišli zpoza rohu. Vše se odehrálo tak, jak vypovídal u soudu, byli tři a přiběhli od polikliniky.

10. U hlavních líčení před Krajským soudem v Ostravě využil obžalovaný svého zákonného práva a k věci nevypovídal.

11. ***Obžalovaný Marek D.*** v rámci přípravného řízení k vytýkané trestné činnosti popsané *pod bodem 1) rozsudku* uvedl, že tehdy jeli s Jonášem V., jeho bratrem Janem a Janem S. do Krnova, řídil Jan V. V Krnově dostali defekt, ale dojeli až do centra města ke gyrosu, přičemž se Jan V. s Janem S. bavili, že musí někde sehnat kolo, protože v autě nemají rezervu. Když zastavili u gyrosu, on s Jonášem V. si šli sednout na lavičku u zmrzliny, kde seděli asi 10 minut. Pak uslyšeli nějaký křik, proto běželi k místu, kde odstavili vozidlo. Když tam přibíhal, tak si všiml, že poblíž jejich auta se pohyboval S., někde u dveří gyrosu zaregistroval Jana V., jak se už bije s tím klukem. Vzájemně se napadali, Jan V. muže bil pěstmi a kopal jej, muž mu vše oplácel, bylo to vzájemné napadání. Když tam doběhli, tak se Jonáš V. do toho hned zapojil a společně s Janem V. muže bili pěstmi a kopali, muž se jim bránil, kdy je také bil pěstmi a kopal do nich. Jan s Jonášem muže zatlačili ke dveřím gyrosu, kde jej pořád napadali a bili ho pěstmi a kopali. V té době muž už nestál, byl skrčený a rukama si kryl obličej. V této chvíli se do incidentu vložil i on a také muže mlátil. On muže dvakrát až třikrát udeřil pěstí, možná do břicha, jednou až dvakrát muže kopl někam do těla. Poté z vedlejších dveří vyběhli nějací dva kluci, kteří na ně zakřičeli, a v ten moment on dalšího napadání zanechal a poodešel bokem. Ještě než k místu doběhli ti dva kluci, tak viděl, jak Jan a Jonáš V. kluka bijí, již viděl i S., který se k napadání muže také připojil. Pak všichni tři nasedli do vozidla a odjeli, on s nimi již nejel, auto řídil Jana V.

12. U hlavních líčení jak před Okresním soudem v Bruntále, tak před Krajským soudem v Ostravě využil obžalovaný svého zákonného práva a k věci nevypovídal.

13. ***Obžalovaný Jan S.*** ke *skutku pod bodem 1) rozsudku* v rámci přípravného řízení uvedl, že do Krnova řídil Jan V., předtím všichni popíjeli alkohol. Měli defekt, a někoho z nich napadlo, že si kolo vezmou z vozidla, které stálo poblíž. Z kufru společně s Janem V. něco vytáhli, už neví co, a šli k tomu autu, že odcizí to kolo. Jonáš s Markem D. stáli poblíž. Když se díval na to kolo, tak zjistil, že by na jejich auto nepasovalo. Chtěli jít od auta pryč, v tom se tam objevil „týpek“, který do něho strčil oběma rukama, vlivem toho upadl na zem. Když to viděl Jan V., tak strčil uvedeného muže, aby ho už dále nenapadal. Když se postavil, tak se tam začali mlátit, dal tomu muži jednu ránu, ten mu ji vrátil. Dále si to už moc nepamatuje, bylo tam mnoho lidí, odněkud se objevili nějací chlapi, kteří pomáhali tomu muži. Jim přišli na pomoc Marek D. a Jonáš V. Chvíli se bili, pak nasedli do auta, ten kluk, co je napadl, jim kopal do auta.

14. U hlavního líčení před Okresním soudem v Bruntále obžalovaný uvedl, že jeli do Krnova na gyros, protože měli hlad. Po cestě píchli kolo, tak šli nějaké sehnat, viděli tam auto, tak se šli k němu podívat, jestli bude kolo pasovat. K tomu autu šel on a Jan V., měli sebou i nářadí na výměnu kola. Ostatní stáli bokem, ale viděli na sebe. Obžalovaný zjistil, že to kolo nebude pasovat, než však stihli odejít, tak poškozený jej srazil k zemi a vše začalo. Sám neví, kde se tam poškozený vzal, asi odněkud vyběhl. Z počátku tam byl poškozený sám, strčil do obžalovaného, on spadl na zem. Jan V. pak poškozeného odhodil, aby nešel na obžalovaného. Jen do něj strčil rukou. Pak se začali všichni hádat, potom přiběhli nějací asi kamarádi poškozeného, byli tři nebo čtyři a vložili se do konfliktu. V tu chvíli tam obžalovaní Jonáš V. a Marek D. ještě nebyli, přišli jim na pomoc, až když tam byli i ti další muži. Byla tam pak strkanice, žádné údery pěstí. Možná až poté, co jich tam bylo více. Nevzpomíná si, že by po celou dobu konfliktu někoho udeřil pěstí nebo že by někoho kopl, má za to, že celá potyčka byla jen strkanicí. Poté někdo zavolal, že jedou policajti, tak se všichni rozběhli. Oni odjeli autem, a to i s tím píchlým kolem. Odjeli bez problémů, jen poškozený jim ještě kopal do auta a vyzýval je, ať vylezou ven. Na poškozeném neviděl žádné zranění, žádnou krev. Ani nikdo z jejich skupinky nebyl zraněný. Poté, co byla pro rozpory přečtena jeho dřívější výpověď, obžalovaný uvedl, že na policii nevěděl, co má říkat, pořád mu tvrdili, že ví, jak to bylo apod. Ale opravdu neví, jestli tam padly nějaké pěsti. Na policii si to možná pamatoval lépe.

15. U hlavních líčení před Krajským soudem v Ostravě využil obžalovaný svého zákonného práva a k věci nevypovídal.

16. ***Obžalovaný Lukáš R.*** se v rámci přípravného řízení zcela doznal ke spáchání *skutků pod body 3) a 4) rozsudku*. Ke skutku pod bodem 3) rozsudku uvedl, že byl u nich na návštěvě obžalovaný Jonáš V., každý z nich vypil asi půl litru rumu, pak se dohodli, že půjdou ještě na pivo. Společně vyšli z bytu, šli po schodišti a asi v důsledku své opilosti rozbil svou rukou dvě skleněné výplně dveří, toto udělal i Jonáš V. Neměli k tomu žádný důvod. Poté vyšli z domu a šli kolem parku na ulici Bedřicha Smetany. Šli kolem dřevěného oplocení parku, jen tak z opilosti toto oplocení poškodili, kopli do něj a ono spadlo na zem. Ke skutku pod bodem 4) rozsudku uvedl, že opět společně s Jonášem V. konzumovali alkohol, poté šel Jonáše vyprovodit. Když potom procházel na ulici Celní kolem vozidla Škoda Octavia, tak rukou uhodil do zpětného zrcátka, zrcátku se nic nestalo, ale bolela ho ruka. Když to Jonáš viděl, tak přišel a ukopl nohou to zrcátko. Když to obžalovaný viděl, tak obešel auto a ukopl i druhé zrcátko. Ještě předtím obžalovaný R. povalil na zem plastovou popelnici. Poté společně poškodili ještě vozidlo Škoda Favorit, a to taky tak, že každý z nich ukopl jedno zpětné zrcátko. Byl to takový okamžitý nápad, bez ovlivnění alkoholem by to neudělali.

17. Ke *skutku pod bodem 6) rozsudku* obžalovaný v rámci přípravného řízení uvedl, že šel ze silvestrovské oslavy kolem prodejny Albert, vnímal sice všechno, ale pod vlivem alkoholu dělal věci, které by jinak nedělal. Zkoušel otevřít dveře do prodejny zepředu i ze zadní strany, chytil za kliku dveří, škubl k sobě a dveře se otevřely. Tak se mu nakonec podařilo dovnitř vniknout, snažil se odcizit cigarety a vytrhnout boxy, což se mu nepodařilo a nakonec z regálu odcizil pět lahví vína a karton RedBullu, který se mu rozsypal ještě v prodejně, před prodejnou mu vypadla a rozbila se láhev vína. Víno postupně všechno sám vypil. Ke *skutku pod bodem 7) rozsudku* pak uvedl, že často přespával v bytě se svou přítelkyní Sárou Č., a to v xxx. Správce Ing. P. mu proto nabídl uzavření smlouvy o bydlení, aby tam mohl bydlet oficiálně. Tuto spolu sepsali dne 20. 1. 2017 ve večerních hodinách. Poté si otevřel půllitrovou láhev rumu, kterou začal konzumovat, chtěl odejít ještě na pivo, ale přítelkyně s ním nechtěla jít, takže se slovně nepohodli. Přítelkyně vzala klíče ze dveří, brečela, vztekala se, kopala do dveří, třískala s plastovým oknem i se šuplíkem, kterému upadly dvířka. Obžalovaný z legrace vysadil hlavní dveře bytu, tyto opřel o zeď. Linoleum poškodil asi tím, jak se poté snažil dveře nasadit zpátky. Nic dalšího než dveře a linoleum v bytě nepoškodil, vše ostatní poškodila jeho přítelkyně. Poté čekal na schodech na příjezd policie. Stejným způsobem na popsal spáchání skutků i u vazebního zasedání před soudcem Okresního soudu v Bruntále.

18. U hlavních líčení jak před Okresním soudem v Bruntále, tak před Krajským soudem v Ostravě využil obžalovaný svého zákonného práva a k věci nevypovídal.

svědecké výpovědi

19. ***Poškozený Matouš Č.*** jak v rámci přípravného řízení tak u hlavních líčení před Okresním soudem v Bruntále i před Krajským soudem v Ostravě opakovaně uvedl, že předmětného dne z provozovny rychlého občerstvení Gyros odvážel použité kartóny, a když se vrátil, tak u vozidla Tomáše B. zahlédl nějaké dva kluky, jeden z nich klečel vedle pravého předního kola vozidla B., druhý stál vedle něho. Tyto okřikl, co tam dělají a došel k nim, přitom si všiml, že mají pod pravým předním kolem hever a jeden z mužů držel v ruce kříž na povolování kol. Když k nim došel, tak se oba postavili k němu čelem, ten co držel v ruce klíč, tak se na něj napřáhl, druhý muž proti němu „vystartoval“ a chtěl ho udeřit pěstí do hlavy. Úder vykryl, pak muže s klíčem v ruce odstrčil, ten byl asi opilý, protože upadl na zem. V této chvíli uslyšel za sebou křik, který byl ve smyslu, že má

nechat jeho bráchu na pokoji, ihned poté začal dostávat rány. První rána byla vedena velkou intenzitou síly na zátylek, zatmělo se mu před očima a sklonil se, kdy dostával další údery ze všech stran, taky byl kopán, kopy směřovaly na nohy, záda, hlavu. Údery byly vedeny velkou intenzitou síly, útočníky neviděl, protože si chránil hlavu. Po nějaké době se rozhodl utéct a přeběhl nejprve k prvním a potom i druhým dveřím provozovny, kde se chtěl schovat, obojí dveře byly zamčené. Když to zjistil, tak si sedl na schody u vchodu do provozovny a rukama se kryl před dalšími údery, kdy byl dále fyzicky napadán. Podle údajů odhaduje, že útočníci byli nejméně tři, konkrétně nikoho z útočníků neviděl, protože byl schoulený a rukama si kryl hlavu. Cítil údery pěstí, které směřovaly na ramena, na spánek, také cítil kopy, které byly vedeny převážně na ramena, kdy neustále měl před sebou ruce, kterými se bránil úderům na hlavu. Nedokáže odhadnout, jak dlouho to trvalo, vnímal to tak, že hrozně dlouho. Po nějaké době napadání ustalo, proto zvedl hlavu, přičemž přímo před sebou uviděl stát muže, vlevo stáli další dva muži, muž před ním měl tmavším vlasy, ostatní dva světlejší. Muž stojící před ním se ho zeptal, co se stalo, a on v domnění, že mu muž přišel na pomoc a nyní zjišťuje, co se stalo, mu to začal vykládat. Muž ho pak bez jakéhokoli varování udeřil velkou razancí pěstí do obličeje pod levé oko. Opětovně se začal krýt, a znovu byl bit, údery šly ze všech stran, byly zde i nějaké kopy. Po chvíli uslyšel křik pana K., na kterého zavolal, že byl napaden a ať zavolá policii, pak zaregistroval, že se proti němu rozběhl jeden nebo dva muži, jeden měl tmavé vlasy. Tyto však zadržel kuchař Tomáš B., který rovněž vyšel z občerstvení. Někdo tam vykřikl, že jede policie, muži nasedli do červené Alfy a odjeli. Následně se nechal ošetřit, utrpěl zlomeninu zápěstních kůstek, bolel ho celý hrudník, hlava, pravá ruka, měl tržné rány v obličeji a ulomenou levou stoličku. V pracovní neschopnosti byl asi měsíc, tuto na vlastní žádost ukončil z důvodu financí. Ruku měl v sádře, první týden měl bolesti hlavy, špatně spal. Než na místo doběhli B. a K., tak byl na místě pouze on a útočníci, nešlo o žádné hromadné napadání.

20. U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě se pak ještě vyjádřil ke svým zraněním a době léčení s tím, že měl podlitiny na těle i obličeji a zlomené zápěstí. Byl ošetřen v nemocnici, poté byl na nemocenské asi měsíc, nemocenskou ukončil na vlastní žádost, neboť manželka v tu dobu přišla o práci. Na zlomené ruce měl týden ortézu, poté dostal na 4 týdny sádru až po ramena, jednalo se o pravou ruku, tedy ruku, kterou píše. Po dobu týdne, kdy měl nasazenu ortézu, tuto nesundával, nestalo se nic, co by mohlo zapříčinit vznik zlomenin. Pokud byl dotazována drobné rozpory mezi svými výpověďmi, tak uvedl, že si přesně nepamatuje časovou posloupnost začátku konfliktu, ale určitě odžduchl toho muže, co měl v ruce klíč, a vykryl ránu toho druhé. Pořadí si nepamatuje.

21. ***Poškozený Vítězslav S.*** ke *skutku pod bodem 2) rozsudku* v rámci přípravného řízení uvedl, že předmětného dne byl s obžalovaným Jonášem V. na pivu v restaurace Pod Obrazem, kam jej obžalovaný pozval. Pili pivo, obžalovaný i nějaký tvrdý alkohol. Pak obžalovaný řekl, že jede domů a zavolal si taxi, společně vyšli ven z restaurace. Do té doby mezi nimi nebyl žádný konflikt. Když byli venku, obžalovaný mu řekl, ať jede s ním, že budou pokračovat v pití. Poškozený to odmítl, obžalovaný se naštval, začali se hádat. Poté si obžalovaný sedl do taxíku a znovu vyzýval poškozeného, nechť jede s ním. Když odmítl, obžalovaný jej dveřmi taxíku uhodil. Poté vystoupil z taxíku, chytil poškozeného za oděv, chvíli se přetahovali, poté poškozený spadl na zem. Poté do něj začal obžalovaný kopat. Kopal jej do hlavy a obličeje, a to velkou intenzitou. Snažil se částečně bránit, ale moc se mu to nedařilo. Taxikář obžalovanému říkal, ať toho nechá. Dále se poškozený S. vyjádřil ke svým zraněním s tím, že měl vykopnuté dva zuby, otřes mozku, bolel jej celý obličej, hlava, žebra. Asi 3 dny byl na pozorování v nemocnici, poté byl propuštěn, léčil se doma, bral léky na tišení bolesti. Hlava ho bolela skoro měsíc, zpočátku nemohl jíst, měl oteklý obličej.

22. U hlavního líčení před Okresním soudem v Bruntále dodal, že dodnes nechápe, proč jej obžalovaný napadl, předtím spolu nikdy žádný konflikt neměli. Z napadení si moc nepamatuje, byl opilý, ví, že do něj obžalovaný kopal.

23. U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě dne 23. 10. 2017 byly předchozí svědecké výpovědi poškozeného za souhlasu obžalovaného Jonáše V. a státního zástupce dle § 211 odstavec 1 trestního řádu čteny.

24. ***Svědek Tomáš B.*** ve své výpovědi jak v rámci přípravného řízení tak u hlavních líčení před Okresním soudem v Bruntále i Krajským soudem v Ostravě uvedl, že tehdy poškozený Č. odvážel na žádost majitele Gyrosu papírové kartóny, kdy odjížděl kolem 22.45 hodin s tím, že se pak vrátí do Gyrosu. Asi po 10 minutách od jeho odjezdu Gyros zavřeli. Po nějaké době zaslechl bouchání na hlavní vstupní dveře, proto se šel podívat a ven vyšel bočními dveřmi, za ním šel pan K. Venku uviděl u vstupních dveří skupinu několika mužů, kdy Matouš Č. ležel na zemi a tři muži do něj „valili", kdy ho bili pěstmi a kopali ho, Č. se kryl rukama. Když vyšli ven, tak muži svého jednání zanechali, on je okřikl a šel k napadenému, ten mu sdělil, že muži mu chtěli odcizit kolo a že je vyrušil. Pak tam na sebe křičeli, k sedícímu Matoušovi přišel ten největší, co byl nejvíce agresivní a znovu začal Matouše napadat údery pěstí. Když to viděl, tak se rozběhl a muže povalil na zem, klečel nad ním a volal na K., ať zavolá policii. Na to reagoval další muž ze skupinky, který se rozběhl proti němu a chtěl ho nakopnout, kop však vykryl. Muž za ním pak začal volat, že volali policii, jeden z těch mužů začal utíkat směrem k občerstvení Tropico, další dva nasedli do vozidla a snažili se z místa odjet. Pak naložili toho utíkajícího muže a odjeli ve směru na Polsko.

25. U hlavního líčení svědek dále k dotazům uvedl, že po incidentu viděl na poškozeném zranění, měl něco s rukou, měl roztrhané tričko, viděl na něm i oděrky na těle. Stěžoval si na bolest hlavy a ruky.

26. ***Svědek Georgios K.*** jak v rámci přípravného řízení tak u hlavních líčení před Okresním soudem v Bruntále a Krajským soudem v Ostravě vypověděl, že když s Tomášem B. vyšli ven, uviděl u hlavního vchodu sedět či ležet Matouše Č., na chodníku pod ním stáli tři muži. Matouš hned řekl, že byl napaden a ať zavolají policii. Matouš neměl tričko, anebo to bylo roztržené, hlavu si kryl rukama. Zavolal na policii, pak si všiml, že muži chtějí Matouše znovu napadnout, mezitím Tomáš B. jednoho z mužů položil na zem, kde ho držel, on pak odstrčil dalšího muže, který šel po B. Pak se dohadovali, někdo zavolal, že jede policie, muži nasedli do auta a jeli ve směru na Polsko. U hlavního líčení dodal, že všemu nevěnoval pozornost, neboť v té chvíli volal na policii a diktoval jim i registrační značku vozidla, se kterým útočníci přijeli. Následně se dozvěděl, že konflikt vznikl kvůli tomu, že ti muži chtěli panu B. ukrást kolo od auta, poškozený se jich ptal, co dělají a oni ho zbili.

27. ***Svědkyně Sára Č.*** ve své výpovědi po řádném poučení v přípravném řízení (*ke skutku pod bodem 6) rozsudku)* uvedla, že z oslavy Silvestra odcházela se svým přítelem, obžalovaným Lukášem R., dne 1. 1. 2017, obžalovaný byl podnapilý. Když šli kolem prodejny Albert, tak zničehonic přistoupil obžalovaný k zadním dveřím, tyto se pokoušel otevřít. Ona mu řekla, že nechce mít žádné problémy, že toho má nechat, obžalovaný ji poslechl, následně prodejnu obešli do přední části k hlavním vstupním dveřím. Tak se obžalovaný opětovně pokoušel vstupní dveře otevřít, což se mu nepodařilo. Na to mu řekla, že nikam s ním již nejde, že dělá problémy a že jde domů. Otočila se a šla zpět kolem prodejny Albert směrem domů. Obžalovaný šel na ní, byla před ním asi 20 metrů. Následně viděla, že obžalovaný zase stojí u těch dveří, které předtím zkoušel otevřít, pak už viděla dveře otevřené a slyšela alarm. Hned na něj začala volat, ať toho nechá, že půjde na vazbu, ale obžalovaný řekl, že když už ty dveře otevřel, tak že stejně bude mít problémy, tak aspoň si něco vezme, a šel dovnitř. Svědkyně pokračovala směrem domů, obžalovaný ji po nějaké době doběhl, měl u sebe nějaké lahve alkoholu a jednu plechovku Red Bullu. Hned toho začal litovat. Společně došli domů, tam obžalovaný všechno víno vypil a šel spát. Ke *skutku pod bodem 7) rozsudku* svědkyně

uvedla, že v místě bydliště se s obžalovaným pohádali, protože nechtěla s ním jít ven na pivo. Obžalovaný už v té době vypil asi třičtvrtě obsahu půllitrové láhve rumu. Svědkyně mu řekla, že jestli chce jít ven, tak ať jde, ale že klíče mu nedá, obžalovaný na to reagoval tak, že vysadil z pantů vstupní dveře s tím, že si je vezme sebou. Ona začala křičet, začali se dále hádat, svědkyně chtěla zavolat správci, obžalovaný ji vzal mobil a rozšlapal jej, nabíječku hodil z okna. Svědkyně poté dostala nerva, vyhodila z okna láhev rumu, poté třískla oknem, čímž poškodila plastové žaluzie. Obžalovaný se jí začal smát, proto jej vyhodila na chodbu a zamkla na ním dveře do pokoje. Poté se přes zamčené dveře hádali, poté obžalovaný sklo dveří něčím rozbil. Svědkyně na to reagovala tak, že šla k šuplíku, vytáhla z něj váleček na nudle, se kterým ze vzteku uhodila do dřezu. Poté obžalovaný nasadil vstupní dveře do bytu a při tom zřejmě poškodil lino. Pak šel ven za sousedem s tím, že jde volat policii. Svědkyně zopakovala, že ona poškodila žaluzie okna, dřez na umývání nádobí a přední víko šuplíku, obžalovaný rozbil sklo dveří a poškodil lino u vstupních dveří. Pokud jde o zničený mobilní telefon a nabíječku, tak nesouhlasí s trestním stíháním svého druha, obžalovaného Lukáše R. U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě využila svědkyně jako družka obžalovaného R. svého zákonného práva nevypovídat.

28. ***Poškozená Vítězslava B.*** ve sví svědecké výpovědi v přípravném řízení ke *skutku pod bodem 4) rozsudku* uvedla, že u svého vozidla tovární značky Škoda 136 L viděla dva muže, přičemž jeden toho druhého oslovoval jménem Lukáš. Neviděla je v tu chvíli na vozidle nic poškozovat, pouze hulákali, pak bouchali do vozidla pana H., do plastové popelnice a pak odešli. Poškození vozidla si všimla až následující den. U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě dne 23. 10. 2017 byl úřední záznam o podaném vysvětlení svědkyně za souhlasu obžalovaného Jonáše V., Lukáše R. a státního zástupce dle § 211 odstavec 5 trestního řádu čten.

29. ***Svědkyně Ludmila K.*** v rámci přípravného řízení ve svém vysvětlení *ke skutku pod bodem 3 rozsudku* potvrdila, že viděla, jak obžalovaní Jonáš V. a Lukáš R. na chodbě domu rozbili skleněné výplně oken a následně poškodili oplocení parku. U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě dne 23. 10. 2017 byl úřední záznam o podaném vysvětlení svědkyně za souhlasu obžalovaného Jonáše V., Lukáše R. a státního zástupce dle § 211 odstavec 5 trestního řádu čten.

znalecké posudky

30. Ke zjištění rozsahu a závažnosti poranění poškozených Matouše Č. a Vítězslava S., jakož i ke zjištění mechanismu vzniku jejich zranění, byl v rámci přípravného řízení vypracován ***znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství***. V závěrech posudku znalkyně MUDr. Margita Smatanová, Ph.D., konstatovala ke zraněním *poškozeného Matouše Č.*, že tento utrpěl zhmoždění pravého zápěstí s otokem, drobné tržné rány a oděrky kůže na hřbetu ruky a prstech vpravo, zhmoždění v obličeji s oděrkami kůže pod levým okem, zhmoždění hrudníku vlevo a zlomeninu článkové kosti pravé ruky bez posunu. Průměrná doba léčení je 8-10 týdnů, přičemž jde o zranění středně těžké. Poškozený byl vystaven opakovanému tupému násilí, které působilo proti obličeji, hrudníku a jeho pravé ruce. To vedlo k mnohočetným pohmožděninám měkkých tkání v obličeji a na hrudníku. Tato poranění svědčí pro působení tupé síly malé, nejvýše střední intensity. Pravá ruka poškozeného byla zasažena opakovaně střední až velkou intensitou a vedla k mnohočetným tržným rankám, ke zhmoždění zápěstí a zlomenině článkové kosti. Komplex zranění vyjma zlomeniny článkové kosti svědčí pro aktivní útok ze strany druhé osoby, který mohl být veden opakovanými údery pěstí, opakovanými kopy a vzájemnou kombinací těchto mechanismů. Ke zlomenině článkové kosti dochází nejčastěji pádovým mechanismem a nárazem ruky na pevnou podložku. V případě kopání do hlavy, resp. obličeje a hrudníku fixované osoby,

pak ze soudně lékařského hlediska tímto mechanismem hrozí vznik mnohem závažnějších poranění, jako jsou tříštivé zlomeniny obličejového skeletu se ztrátovým poraněním oční koule, krvácení pod či nad tvrdou plenu mozkovou, zlomeniny klenby lební se zhmožděním mozku, zlomeniny žeber doprovázené pneumothoraxem či hemothoraxem, zhmoždění nitrohrudních orgánů, tedy poranění, která ze soudně lékařského hlediska naplňující kritéria poškození důležitého orgánu, resp. delší doby trvající poruchy zdraví s výrazným omezením poškozeného v obvyklém způsobu života pod dobu delší než 6 týdnů. Nutným předpokladem tohoto závažného následku je útok vedený velkou intensitou síly. U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě pak znalkyně k dotazům dodala, že poškozený podle objektivně zjištěných zranění celou řadu zranění v oblasti hlavy a trupu. Pokud jde o zranění na pravé ruce, tak jednak jsou to povrchní pohmožděniny, které obvykle vznikají malou až střední intenzitou. Samotná zlomenina, pro kterou je typický pád, pro její vznik je nutná velká intenzita síly, tzn. nelze jednoznačně rozlišit, jestli zlomenina v oblasti článkové kosti vznikla výhradně pádem a nebo jde ještě o kombinaci s aktivním útokem, ale častěji zlomenina článkové kosti vzniká nárazem ruky na pevnou podložku. Tedy komplex zranění na ruce pravděpodobně vznikl kombinací jak aktivního útoku, tak pádovým mechanismem. U pádu pak není možné určit, zda se jednalo o prostý či potencovaný pád. Ostatní zranění na ruce svědčí o sebeobraně. Znalkyně dále vysvětlila, z jakého důvodu došlo k diagnostice zlomeniny článkové kosti až se zpožděním týdne. Uvedla, že nelze rozhodnout, zda tato zlomenina vznikla při vytýkaném jednáním nebo v průběhu následujících dní, ale současně uvedla, že není nic výjimečného správná diagnostika s odstupem od úrazového děje, a to zejména u zlomenin bez posunu. Poškozený při prvotním ošetření udával bolesti pravé ruky. Při prvotním ošetření byla ruka poškozeného fixována sádrovou dlahou. Dále k dotazům uvedla, že je rozdíl mezi intenzitou vedení útoku a intenzitou samotného zásahu. Mezi útokem a zásahem je určitý situační interval ve smyslu nejrůznějších faktorů, které mají vliv na to, zda objekt bude zasažen stejnou intenzitou, jakou je veden útok nebo menší. Těmito faktory jsou např. poloha poškozené osoby, zda v té poloze je schopen se nějakým způsobem hýbat, ustupovat, odklánět tu část těla, proti které útok směřuje, vzdálenost útočníka a poškozeného, vrstvy oděvů poškozeného, obrana poškozeného, např. předestírání končetin.

31. *Ke zraněním poškozeného Vítězslava S.* znalkyně v závěrech posudku konstatovala, že poškozený utrpěl zhmoždění měkkých tkání v záhlaví vpravo s otokem, pohmožděniny v obličeji s krevními podlitinami a oděrkami kůže v rozsahu horního i dolního rtu, otok nosu, vyražení řezáku vpravo nahoře a otřes mozku. Průměrná doba léčení utrpěného poranění je 2-3 týdny. K mechanismu úrazových změn znalkyně uvedla, že proti obličeji poškozeného působilo opakované tupé násilí a proti hlavě zezadu a zprava až střední intensity síly. Pohmožděniny v obličeji jsou vysvětlitelné brachiálním násilím a kopy, či jejich vzájemnou kombinací při vzájemném čelním postavení útočníka a poškozeného. Zhmoždění v týle mohlo vzniknout stejnými mechanismy, ale i nárazem hlavy na pevnou podložku či pevnou překážku v důsledku pádu či potencovaného pádu. K otřesu mozku nejčastěji dochází pádovým mechanismem. V případě kopání do hlavy ležící osoby hrozil vznik mnohem závažnějších poranění, jako jsou tříštivé zlomeniny obličejového skeletu se ztrátovým poraněním oční koule, krvácením pod či nad tvrdou plenu mozkovou, zlomeniny klenby lební se zhmožděním mozku, tedy poranění ze soudně lékařského hlediska naplňující kritéria poškození důležitého orgánu, resp. delší doby trvající poruchy zdraví s významným omezením poškozeného v obvyklém způsobu života po dobu delší než 6 týdnů. Nutným předpokladem je však útok vedený velkou intensitou síly.

32. Dále byl v rámci přípravného řízení vypracován ***znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie,*** a to za účelem zjištění duševního stavu obžalovaného Jonáše V. V závěrech posudku znalci MUDr. Milan Karas a PhDr. Renata Koláčková konstatovali, že obžalovaný netrpěl a netrpí žádnou duševní chorobou procesuální charakteru, je vyloučeno jakékoliv psychotické onemocnění. U obviněného je dána duševní

porucha, a to lehká mentální retardace. V průběhu páchání trestné činnosti byl ve všech případech pod vlivem alkoholu odpovídajícímu přinejmenším středně těžké opilosti. Jednalo se ale se vší určitostí o prostou formu opilosti. Ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného Jonáše V. byly ve všech případech částečně až podstatně sníženy, v žádné z prošetřovaných událostí však nebyly ovládací a rozpoznávací schopnosti vymizelé. U obviněného se jedná o rozvinutou závislost na alkoholu, projevující se především ztrátou schopnosti odolat nutkání k požití alkoholu a jednou započatou konzumaci alkoholu přerušit. Psychologické vyšetření prokazuje rovněž přítomnost organického poškození mozku při chronickém ethylismu. U obviněného nebyly zjištěny agresivní rysy osobnosti ani sklon k dominantnímu chování či sebeprosazování skrze agresivní chování. S přihlédnutím k faktu, že obviněný nadužívá alkohol, je nutno konstatovat, že alkohol působí deliberačně, agresogenně, odstraňuje zábrany a uvolňuje agresivní potenciál. Obžalovaný Jonáš V. absolvoval povinnou školní docházku v běžných školských podmínkách, je u něj obraz mentální retardace, přesto se orientuje v normách sociálního chování a dobře odliší, co je povolené, zákonné a co je nepřípustné a nezákonné. Osobnost se jeví jako málo diferencovaná, simplexní a nevyzrálá, vykazující již charakteropatické rysy. Malá schopnost vyrovnávat se se zátěží, s problémy, sklon k únikovému a asociálnímu chování a nezdrženlivé zacházení s alkoholem. S ohledem na prokázanou závislost na alkoholu je indikováno uložení ochranné léčby protialkoholní. U hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě pak znalec MUDr. Karas k dotazům dodal, že hlavní náplní ústavního léčení je pobyt v chráněném prostředí, kde není možná konzumace alkoholu a dále je to provázeno obvykle psychoterapeutickým programem, dodáním informací o všech negativních důsledcích požívání alkoholu, zapojením do pracovní terapie a podobně. Význam to má v delším časovém úseku několika měsíců, standardní dobrovolná ústavní léčba trvá 3 měsíce a mělo by dojít k přebudování těch stereotypů, které vedou k tomu nadužívání alkoholu. Není to jen abstinence, ale je tam i nějaká psychoterapie a jiná terapie, tzn. ochranné léčení ústavní formou nemůže být nahrazeno dlouhodobým výkonem trestu odnětí svobody.

listinné důkazy

33. Rozhodnutím Městského úřadu v Bruntále, správního odboru – oddělení dopravně správních agend, ze dne 12. 5. 2016, č.j. MUBR/18019-16/jzb-SO-3480/2016/jzb (č.l. 69-74 – 66 T 12/2017) byla obžalovanému Janu V. mimo jiné uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 8. 6. 2016.

34. Situaci na místě činu v případě *skutku pod bodem 1) rozsudku* vzal soud za prokázánu z protokolu o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace (č.l. 4-10 – 66 T 12/2017)), jakož i z fotografií, které do spisu založil obhájce obžalovaného Jana V. Na místě činu pak byl nalezen železný ruční hever na zvedání osobního vozidla a železný křížový klíč na šrouby kol (viz protokol o vydání věci č.l. 63 – 66 T 12/2017). Protokol o prohlídce těla včetně fotodokumentace (č.l. 11-16 – 66 T 12/2017) vypovídá o rozsahu zranění poškozeného Matouše Č.

35. Situaci na místě činu v případě *skutku pod bodem 2) rozsudku* zjistil soud z protokolu o ohledání místa činu včetně fotodokumentace (č.l. 98-102). Protokol o prohlídce těla včetně fotodokumentace (č.l. 91, 103-105 – 66 T 12/2017) vypovídá o rozsahu poranění poškozeného Vítězslava S. Soud měl dále k dispozici kamerový záznam z místa činu (č.l. 114 – 66 T 12/2017), přičemž tento kamerový záznam je velmi kvalitní, jsou na něm zřetelně rozeznatelné osoby útočníka (obžalovaného Jonáše V.) i napadeného (poškozeného Vítězslava S.), jakož i průběh celého skutkového děje. Je zcela evidentní, že obžalovaný Jonáš V. poté, co již seděl ve vozidle taxislužby, ve chvíli, kdy se vozidlo již rozjíždí, najednou otevře dveře směrem k poškozenému, těmito dveřmi zavadí o poškozeného, poté z vozidla vystupuje a začne hned napadat poškozeného, nejprve tak, že s ním smýká za oděv a poté jej shodí na zem. Po jednom zásahu pěstí do hlavy

poškozeného následně tohoto opakovaně kope do hlavy, a to ve chvílích, kdy poškozený leží na zemi. Ze záznamu je také patrno, že obžalovaný tak činí opakovaně s nápřahem nohy a že poškozený na konci útoku leží bezvládně na zemi. Soud napočítal minimálně 8 kopů obžalovaného V. do hlavy či obličeje poškozeného S.

36. Situaci na místě činu a rozsah poškození věcí v případě *skutku pod bodem 3) rozsudku* vzal soud za prokázánu z úředního záznamu o ohledání místa přestupku včetně fotodokumentace (č.l. 179-184 – 66 T 12/2017).

37. Situaci na místě činu a rozsah poškození věcí a vozidel v případě *skutku pod bodem 4) rozsudku* soud zjistil z protokolu o ohledání místa činu včetně fotodokumentace (č.l. 205-220 – 66 T 12/2017).

38. Situaci na místě činu v případě skutku *pod bodem 6) rozsudku* vzal soud za prokázánu z protokolu o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, přehledu zajištěných stop a plánku (č.l. 4-16 – 66 T 28/2017). Pohyb obžalovaného R. na místě činu je dále zaznamenán na kamerovém záznamu (č.l. 32 verte – 66 T 27/2017), přičemž na tomto je dobře poznatelná jak osoba obžalovaného, tak osoba svědkyně Sáry Č., jeho družky.

39. Situaci na místě činu v případě skutku *pod bodem 7) rozsudku* vzal soud za prokázánu z protokolu o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, plánku a náčrtku (č.l. 47-57 – 66 T 28/2017). Obžalovaný R. byl zadržen příslušníky Policie ČR přímo na místě činu (protokol o zadržení – č.l. 68-69 – 66 T 28/2017).

40. Soud měl dále k dispozici lékařské zprávy (č.l. 44-47, 50-51, 115-117 – 66 T 12/2017) ohledně prvotních ošetření poškozených Matouše Č. a Vítězslava S. K samotným zraněním poškozených se pak vyjádřila znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Při ošetření poškozený Č. uvedl, že byl „napaden neznámými útočníky, kopali ho do hlavy, těla, údajně byli tři – čtyři".

41. Výše škody vzniklá poškozením věcí ve skutcích pod body 3), 4), 6) a 7) rozsudku byla objektivizována *odborným vyjádřením* znalkyně z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady movitostí (č.l. 668–676). Zjištěný rozsah poškození pak našel odraz ve znění skutkových vět.

42. Ve spise jsou pak založeny omluvné dopisy obžalovaného Lukáše R. zaslané z Vazební věznice Ostrava poškozeným Vítězslavě B., společnostem Den Braven Czech and Slovak a.s., Ahold Czech Republic, a.s., REINTEGRA, z.s. a městu Město Albrechtice (č.l. 492-496 – 66 T 12/2017).

hodnocení důkazů

43. Po ***provedeném dokazování a vyhodnocení všech důkazů*** jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 trestního řádu dospěl soud k závěru, že vina všech obžalovaných byla dostatečně prokázána bez důvodných pochybností.

44. Pokud jde o *skutek pod bodem 1) rozsudku,* pak je nutno nejdříve konstatovat, že situace na místě činu byla rozhodně nepřehledná, neboť se tam v jednu chvíli nacházelo až 7 osob (4 útočníci, poškozený a svědci K. a B.), většinu doby pak tam byl poškozený pouze s osobami, které na něj útočili. Za takové situace pak je zcela jasné, že všechny osoby na místě se nacházející nemohou vnímat všechny skutečnosti, nejen o ohledem na to, že každý člověk vnímá prožitou událost subjektivně, ale i s ohledem na fakt, že obžalovaní při aktivním jednání vůči poškozenému jen stěží mohou vnímat, co v tu chvíli dělají ostatní. Stejně tak poškozený nemůže mít při takové přesile jednoznačně přehled o tom, kdo a jak jej aktuálně napadá, navíc za situace, kdy si po část napadení

kryl obličej a hlavu rukama. Pokud pak jde o průběh skutkového děje, pak soud vycházel z opakovaných shodných výpovědí poškozeného Matouše Č. Tento jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení před Okresním soudem v Bruntále i Krajským soudem v Ostravě opakovaně shodně popsal začátek konfliktu, tedy skutečnost, že dva muže přistihl s heverem a klíčem na povolování kol, popsal také, jak byl následně nečekaně napaden zezadu a jak jeho napadání pokračovalo. Uvedl, že se snažil chránit si hlavu, z toho důvodu útočníky přesně neviděl, ale museli být nejméně tři. Popsal, že byl napadán i v době, kdy si sedl na schody zády ke zdi a snažil se krýt a když napadání přestalo, viděl před sebou muže a myslel si, že mu chce pomoci, následně jej však tento znovu napadl úderem pěstí velkou razancí do obličeje pod levé oko. Poté se znovu kryl a znovu byl bit, kopán i napadán údery ze všech stran. Poté slyšel svědka K. a následně mu svědek B. šel na pomoc, i poté se jej jeden nebo dva z útočníků snažili napadnout, tyto však zadržel svědek B. Poté, co někdo řekl, že je volána policie, útočníci utekli. Jak již bylo výše uvedeno, poškozený vypovídal opakovaně shodně, tedy konstantně, jeho výpověď byla logická, jednotlivé části na sebe navazovaly a popisoval události chronologicky. Na soud pak výpověď poškozeného působila zcela věrohodně, nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by soud vedly k závěru, že poškozený má zájem křivě obvinit z trestné činnosti právě obžalované. Ostatně poškozený je před konfliktem neznal a nebyl schopen je ani následně identifikovat, je tedy vyloučeno, že by měl nějaký osobní důvod vypovídat proti obžalovaným. Výpověď poškozeného pak koresponduje jak s výpověďmi svědků K. a B., tak zejména se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Svědek B. potvrdil, že v zamčené provozovně Gyros slyšel z venku hluk, poté, co se šel podívat ven, tak u vstupních dveří viděl skupinu lidí a poškozeného Č., přičemž tito lidé do něj kopali a bili jej pěstmi, poškozený se kryl rukama. Když je okřikl, tak toho nechali, ale následně největší z útočníku znovu začal poškozeného napadat údery pěstí, na to reagoval tak, že tohoto povalil na zem a na zemi jej držel. Následně jeden ze skupinky útočníků chtěl svědka kopnout, toto však svědek vykryl, následně někdo zakřičel, že volali policii a tak se rozutekli. Svědek B. viděl na místě činu tři útočníky. Svědek K. uvedl, že když vyšli ven, tak u hlavního vchodu viděl sedět či ležet poškozeného a na chodníku pod ním stáli tři muži. Svědek volal na policii a všiml si, že muži chtějí poškozeného znovu napadnout, mezitím Tomáš B. jednoho z mužů položil na zem, kde ho držel, a on odstrčil dalšího muže, který šel po B. Poté někdo zavolal, že jede policie a muži nasedli do auta a ujeli. Svědek K. nejprve uvedl, že tam byli tři útočníci, poté mluvil o čtyřech. Oba svědci pak potvrdili, že jim poškozený řekl, že ti muži chtěli ukrást kolo z auta svědka B. Je evidentní, že výpovědi svědků jsou v souladu s verzí poškozeného i mezi sebou navzájem. Pokud se ve svědeckých výpovědích objevily nějaké rozpory (ať již mezi sebou navzájem nebo mezi výpověďmi v různých fázích trestního řízení), pak se nejednalo o žádné zásadní skutečnosti, které by měly vliv na posouzení skutkového děje a soud je přičítá pouze subjektivnímu vnímání každého jednotlivce. Navíc, jak již bylo výše uvedeno, vzhledem k počtu osob byla situace na místě činu zjevně nepřehledná. Navíc svědek K. uvedl, že volal policii a tedy svou pozornost částečně věnoval i tomuto telefonátu. S výpovědí poškozeného (jak již bylo výše uvedeno) korespondují i závěry znalkyně, soudní lékařky. Tato konstatovala, že poškozený byl vystaven opakovanému tupému násilí, které působilo proti obličeji, hrudníku a jeho pravé ruce. To vedlo k mnohočetným pohmožděninám měkkých tkání v obličeji a na hrudníku. Tato poranění svědčí pro působení tupé síly malé, nejvýše střední intensity. Pravá ruka poškozeného byla zasažena opakovaně střední až velkou intensitou a vedla k mnohočetným tržným rankám, ke zhmoždění zápěstí a zlomenině článkové kosti. Komplex zranění vyjma zlomeniny článkové kosti svědčí pro aktivní útok ze strany druhé osoby, který mohl být veden opakovanými údery pěstí, opakovanými kopy a vzájemnou kombinací těchto mechanismů. Ke zlomenině článkové kosti dochází nejčastěji pádovým mechanismem a nárazem ruky na pevnou podložku. U hlavního líčení pak znalkyně nevyloučila, že ke zlomenině článkové kosti může dojít i brachiálním násilím. Ostatní zranění na ruce pak svědčí o sebeobraně. Komplex zranění tedy odpovídá verzi poškozeného. Soud měl dále k dispozici listinné materiály, přičemž z protokolu o ohledání místa činu, fotodokumentace a fotografií založených obhájcem si udělal obrázek o situaci na místě činu, z protokolu o prohlídce těla pak o

stavu poškozeného po útoku a ošetření. Na místě činu pak byl nalezen jak ruční hever, tak křížový klíč na šrouby kol, což odpovídá tvrzení poškozeného, že dva muže přistihl u vozidla svědka B. s tímto nářadím. Obžalovaný Jonáš V. uvedl, že když doběhli s Markem D. na místo činu, viděli, jak se obžalovaní Jan V. a Jan S. bijí s nějakým mužem, bili se pěstmi. Následně se do bitky vložil on i D., začali muže fyzicky napadat, a to jak údery pěstí do celého těla a obličeje, tak i kopy do jeho těla. Takto jej napadali všichni čtyři, a to i poté, co muž upadl na zem. Obžalovaný Jan V. nejprve uvedl, že když stáli s obžalovaným S. u vozidla, ze kterého původně chtěli vzít kolo, tak u nich zastavilo auto, ze kterého vylezli tři kluci, dva se postavili bokem a jeden vběhl mezi něj a S., tohoto srazil k zemi. Na to obžalovaný reagoval tak, že mu dal na hrudník, pak tam byla mela, zapojili se i ti dva, co přijeli s tím klukem, tak i Jonáš V. a Marek D. Posléze uvedl, že když byli u vozidla se S., tak přišel poškozený, hned srazil S. na zem, poté chytil obžalovaného, drželi se za oděv, začali se žduchat, přidal se S., pak se přidali i obžalovaný Jonáš V. a Marek D. Vzájemně se bili, bylo to spíše takové chytání, neuvědomuje si žádné údery nebo kopy. Pak zpoza rohu vylezli tři muži, následně se opravil, že tito se tam objevili dříve než Jonáš V. a Marek D. Obžalovaný Marek D. uvedl, že když zastavili u gyrosu, šel s Jonášem V. na lavičku u zmrzliny, poté slyšeli křik, doběhli na místo a tam si všiml, že se Jan V. bil s nějakým mužem, vzájemně se napadali, Jan V. muže bil pěstmi a kopal jej, muž mu to oplácel. Jan S. stál u auta. Když tam doběhli, Jonáš V. se hned do toho zapojil a muže s Janem V. bili pěstmi a kopali, tento jim to vracel. Takto toho muže zatlačili ke dveřím gyrosu, kde jej pořád napadali a bili pěstmi a kopali. V té době už muž nestál, byl skrčený a rukama si kryl obličej. V této chvíli se do incidentu vložil i on a také muže mlátil, dvakrát až třikrát jej udeřil pěstí, možná do břicha, a jednou až dvakrát muže kopl někam do těla. Poté z vedlejších dveří vyběhli nějací dva kluci a v tu chvíli on napadání zanechal a šel bokem. Dále uvedl, že viděl i S., jak se k napadání muže připojil. Když ostatní odjeli autem, on s nimi nejel. Obžalovaný Jan S. uvedl, že chtěli jít s Janem V. pryč od auta, u kterého chtěli původně vzít kolo, když se tam objevil muž, který do něj strčil tak, že obžalovaný upadl na zem. Do toho muže pak strčil Jan V., pak se začali mlátit, dal tomu muži jednu ránu a on mu ji vrátil. Pak si to už moc nepamatuje, protože tam bylo mnoho lidí, odněkud se objevili chlapi, kteří pomáhali tomu muži a jim přišli na pomoc Marek D. a Jonáš V. Chvíli se bili a pak nasedli do auta. Následně uvedl, že nejdříve na místo bitky přiběhli asi 3 nebo 4 kamarádi poškozeného a poté až Jonáš V. a Marek D. Nevzpomíná si, že by někoho udeřil pěstí nebo někoho kopl, byla tam spíše strkanice, žádné údery pěstí. Pokud jde o počet osob na místě činu, pak poškozený Matouš Č. uvedl, že přesně neví, kolik osob jej napadalo, neboť si kryl hlavu, ale že museli být nejméně tři. Při ošetření uvedl, že byl napaden třemi nebo čtyřmi útočníky. Svědci K. a B. uváděli, že poškozeného Č. napadaly tři osoby. Z výpovědí obžalovaných je pak zřejmé, že byli na místě činu všichni čtyři, obžalovaný D. uvedl, že když z vedlejších dveří vyběhli nějací dva kluci, tak toho on zanechal a šel bokem, z tohoto důvodu patrně svědci K. a B. viděli jen tři útočníky. Pokud pak jde o výpovědi obžalovaných, pak obžalovaní Jan S. a Jan V. zcela evidentně vypovídají účelově, vedeni snahou vyvinit se z trestního stíhání, když si na místo činu „přimysleli“ další osoby, dle Jana V. další dvě osoby, dle Jana S. dokonce další tři nebo čtyři osoby, kteří v „bitce“ měli pomáhat poškozenému ještě předtím, než na místo činu přišli Jonáš V. a Marek D. O účelovosti jejich tvrzení pak svědčí jednak skutečnost, že se ani sami dva neshodli na počtu těchto „smyšlených“ osob, jednak skutečnost, že ani sám obžalovaný Jan V. nebyl schopen popsat událost shodně na policii a u soudu v Bruntále. Dále o účelovosti výpovědí Jana V. a Jana S. svědčí i výpovědi obžalovaných Marka D. a Jonáše V., kteří o žádných takových dalších osobách nehovořili, ostatně stejně jako poškozený Č. a svědci K. a B. Je třeba naopak říct, že výpověď obžalovaný Marka D. přesně koresponduje s výpověďmi jak poškozeného, tak výše zmíněných svědků. Soud tedy nepochyboval o tom, že se na místě činu nacházeli pouze obžalovaní Jonáš V., Marek D., Jan V. a Jan S., kteří společně najednou či postupně napadali poškozeného Matouše Č. a následně na místo vyšli z provozovny svědci K. a B., přičemž dalšího jednání se už obžalovaný D. neúčastnil. Také má soud za prokázáno, že všichni čtyři zmínění obžalovaní se nějakým způsobem podíleli na fyzickém útoku na poškozeného, všichni vůči němu použili údery pěstí i kopy, a to i ve chvíli, kdy poškozený byl „zatlačen“ ke dveřím

provozovny gyrosu a kryl se rukama. Tedy o samotném průběhu skutkového děje neměl soud žádné pochybnosti, došlo k němu tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Ve vztahu ke zlomenině článkové kosti na pravé ruce poškozeného pak soud dodává, že znalkyně vysvětlila, z jakého důvodu došlo k diagnostice této zlomeniny až s odstupem jednoho týdne, poškozený uvedl, že během tohoto týdne měl na ruce pevnou dlahu a že během týdne nedošlo k žádné události, při které by mohlo dojít ke zlomenině této kosti. Navíc poškozený si již při prvotním ošetření stěžoval na bolesti pravé ruky. Tedy soud má za to, že ke zmíněné zlomenině došlo v průběhu skutkového děje popsaného pod bodem 1) rozsudku.

45. Pokud jde o námitku obhajoby obžalovaného Jana V., že je nemožné, aby obžalovaní napadali poškozeného ve chvíli, kdy seděl na schodech před vstupními dveřmi do provozovny, resp. že není možné, aby jej napadali nejméně tři obžalovaní zároveň, když se jedná o poměrně úzký prostor, pak k tomu soud uvádí, že jsou to přímo obžalovaní, resp. obžalovaný D., který uvedl, že napadáním poškozeného zatlačili ke dveřím gyrosu, kde jej pořád napadali a bili pěstmi a kopali, a to i ve chvíli, kdy poškozený nestál, byl skrčený a rukama si kryl obličej. Tedy soud má (na rozdíl od obhájce) za prokázáno, že do poškozeného bylo kopáno i ve chvíli, kdy byl fixován, když za fixaci v tomto smyslu (tedy ve smyslu způsobení těžšího následku) je dle znalkyně jakýkoliv stav poškozeného, kdy se nemůže hýbat, tedy např. uhýbat ranám apod. Je pak zcela irelevantní, zda se do prostoru před vchodem vleze současně více osob, když není řečeno, že musel být poškozený napadán v jednu totožnou chvíli najednou všemi obžalovanými. Pro naplnění znaku spolupachatelství (viz níže) zcela stačí, pokud se obžalovaní tzv. střídají. Pokud pak má obhajoba za to, že z ničeho nevyplývá, že by poškozený byl napadán kopy ve fixované poloze, pak kromě výše uvedeného odkazuje soud i na výpověď obžalovaného Jonáše V., který uvedl, že do poškozeného kopali všichni čtyři (rozuměj obžalovaní) i ve chvíli, kdy tento spadl na zem.

46. Pokud jde o *skutek pod bodem 2) rozsudku* pak obžalovaný Jonáš V. doznal, že předmětného dne společně s poškozeným S. popíjeli v restauraci, následně šli pryč s tím, že obžalovaný chtěl, aby s ním poškozený jel taxíkem, tento to odmítl, a proto se obžalovaný naštval a na dvoře restaurace poškozeného napadl, a to jednak údery pěstmi do obličeje a poté, co poškozený spadl na zem, tak do něj kopal. Doznal rovněž, že všechny údery rukou i kopy směřovaly na hlavu, počet úderů a kopů neznal, připustil však, že byly vedeny velkou intenzitou. S tímto doznáním koresponduje svědecká výpověď poškozeného S. a zejména záznam kamerového systému městské policie. Poškozený S. uvedl, že poté, co odmítl pokračovat s obžalovaným, tento se naštval, nasedl do taxíku, ale poté jej dveřmi taxíku uhodil, vystoupil z taxíku, chytl poškozené a poté, co tento spadl na zem, tak do něj začal kopat, přičemž jej kopal do hlavy a obličeje, a to velkou intenzitou. Poškozený se snažil částečně bránit, taxikář obžalovaný říkal, ať toho nechá. Soud pak neměl důvod pochybovat o věrohodnosti svědecké výpovědi poškozeného. Průběh skutkového děje je pak naprosto přesně zachycen na kamerovém záznamu, ze kterého vzal soud za prokázáno, že obžalovaný Jonáš V. po vystoupení z taxíku jednou ranou pěstí srazil poškozeného k zemi a poté jej opakovaně kope do hlavy, a to opakovaně s nápřahem nohy. Celkem kopl obžalovaný ležícího poškozeného do oblasti hlavy osmkrát, po prvním kopu měl poškozený ještě tendenci se zvednout, zůstal však v polosedu a i v této pozici jej obžalovaný kopl, následně už pouze ležel na zemi a na konci útoku již zůstal bezvládně ležet na zemi. Posledního kopnutí se pak dopustil obžalovaný ve chvíli, kdy u něj byl taxikář a pokoušel se jej zastavit nebo mu spíše další jednání rozmluvit. Přesto obžalovaný se nakloní nad poškozeného, tohoto nadzvedne za oděv v oblasti hrudníku a pustí, kdy poškozený bezvládně klesne na zem. Za takového stavu pak obžalovaný nasedl do taxíku, a z tohoto vystoupí, až když vystupuje i taxikář, který se jde podívat k ležícímu poškozenému. Za ním jde obžalovaný, který se nad poškozeným sklání. Vozidlo taxislužby následně odjíždí. S výše popsaným skutkovým dějem souhlasí i závěry znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, ze kterých vyplývá, že poškozený utrpěl zranění v obličeji a na hlavě. Proti obličeji

poškozeného pak působilo opakované tupé násilí a proti hlavě zezadu a zprava až střední intenzity síly. Zranění jsou vysvětlitelná brachiálním násilím a kopy, či vzájemnou kombinací, zranění v týle i nárazem hlavy na pevnou podložku či překážku v důsledku pádu či potencovanému pádu. Poškozený byl předmětného dne ošetřen v nemocnici. Průběh skutkového děje má tedy soud za dostatečně prokázaný.

47. Ke spáchání *skutku pod bodem 3) rozsudku* se jak obžalovaný Jonáš V. tak obžalovaný Lukáš R. doznali, když shodně popsali, že nejdříve rozbili skleněné výplně dveří domu na ulici xxx a poté v parku poničili dřevěné oplocení. Oba rovněž uvedli, že ke svému jednání neměli žádný důvod a že tak učinili po konzumaci alkoholu. S doznáním obžalovaných koresponduje i výpověď svědkyně Ludmily K., která popsala, že oba obžalované viděla, jak na chodbě domu rozbili skleněné výplně a následně poškodili oplocení parku. Rozsah poškození věcí vzal pak soud za prokázaný z úředního záznamu o ohledání místa přestupku a fotodokumentace. Výše způsobené škody byla objektivizována odborným vyjádřením znalkyně. Na základě tohoto odborného vyjádření byla upravena skutková věta, přičemž tato změna neměla vliv na právní kvalifikaci skutku.

48. Pokud jde o *skutek pod bodem 4) rozsudku* pak obžalovaný Jonáš V. doznal, že společně s obžalovaným R., po společné konzumaci alkoholu, šli po ulici, kde nejdříve obžalovaný R. převrátil popelnici, následně začali společně ničit vozidla, a to tak, že u dvou vozidel každý ukopl jedno ze zpětných zrcátek. S doznáním obžalovaného Jonáše V. pak koresponduje i doznání obžalovaného R., který popsal průběh předmětné noci naprosto shodně. Poškozená B. pak uvedla, že u svého vozidla viděla dva muže, přičemž jeden druhého oslovoval jménem Lukáš. Vyjádřila se pak ke vzniklé škodě. Poškození vozidel je pak patrno z protokolu o ohledání místa činu a z fotodokumentace. Výše škody vzniklá poškozením vozidel byla objektivizována odborným vyjádřením znalkyně, na což bylo soudem reagováno úpravou skutkové věty. Tato úprava neměla vliv na právní kvalifikaci jednáním obžalovaných.

49. Ze spáchání *skutku pod bodem 5) rozsudku* je obžalovaný Jan V. kromě svého doznání i výpověďmi obžalovaných Jonáše V., Marka D. a Jana S. Obžalovaná Jan V. doznal, že předmětného dne do Krnova přijel osobním motorových vozidlem, které řídil, a to dokonce poté, co vypil tři piva a jednoho panáka. Věděl, že má zákaz řízení, doznal, že vozidlo řídil v zákazu řízení vícekrát. Obžalovaní Jonáš V., Marek D. a Jan S. taktéž shodně uvedli, že do Krnova jeli s obžalovaným Janem V. jeho vozidlem, které řídil. Kromě obžalovaného D. pak jeli tímto vozidlem všichni i zpět z Krnova. Soud tak neměl důvod pochybovat o průběhu skutkového děje. Z rozhodnutí Městského úřadu v Bruntále, správního odboru – oddělení dopravně správních agend, ze dne 12. 5. 2016, č.j. MUBR/18019-16/jzb-SO-3480/jzb, pak jednoznačně vyplývá, že obžalovaný Jan V. v době skutku měl uloženu sankci zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel.

50. Průběh skutkového děje v případě *skutku pod bodem 6) rozsudku* vzal soud za prokázaný jednak z doznání obžalovaného R., který podrobně popsal, jakým způsobem se snažil dostat a nakonec i dostal do prodejny Albert, dále uvedl, že se snažil odcizit cigarety a při tom poškodil držák boxu na cigarety a následně odcizil víno a RedBull. S doznáním obžalovaného koresponduje i svědecká výpověď jeho družky, Sáry Č., jakož i kamerový záznam z místa činu a protokol o ohledání místa činu. Výše škody vzniklá poškozením byla objektivizována odborným vyjádřením znalkyně. S ohledem na závěry znalkyně pak byla upravena skutková věta, a to bez změny právní kvalifikace.

51. Pokud jde o *skutek pod bodem 7) rozsudku* pak obžalovaný R. doznal, že po rozepři se svou přítelkyní Sárou Č. vysadil hlavní dveře bytu, přičemž když se tyto snažil nasadit, tak zřejmě poškodil linoleum. Nic dalšího však v bytě nepoškodil. Kromě tohoto částečného doznání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědkyně Č., jeho družky, která v přípravném řízení podrobně

popsala průběh skutkového děje, uvedla, že v průběhu hádky s obžalovaným ona sama poškodila žaluzie v bytě, dřez a dvířka od šuplíku, obžalovaný pak poškodil linoleum u vstupních dveří a rozbil sklo ve dveřích mezi pokojem a chodbou. U hlavního líčení sice svědkyně odepřela vypovídat, soud však neměl důvod pochybovat o věrohodnosti výpovědi svědecké výpovědi z přípravného řízení. Svědkyně popsala vše podrobně a navíc doznala, které věci v bytě poškodila sama. Soud má tedy za to, že svědkyně neměla žádný důvod křivě obvinit obžalovaného z trestné činnosti. Rozsah poškození věcí je pak patrný z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace. Výše škody vzniklá poškozením byla objektivizována odborným vyjádřením znalkyně, z tohoto důvodu došlo k úpravě skutkové věty. Tato úprava však neměla vliv na právní kvalifikaci.

52. Soud má tedy skutkový děj ve všech případech za dostatečně prokázaný.

právní hodnocení

53. Po *právní stránce* bylo jednání obžalovaných Jonáše V., Jana V., Jana S. a Marka D. přesně popsané ve výroková části tohoto *rozsudku pod bodem 1)* kvalifikováno jako pokus zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 21 odstavec 1, § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že společným jednání a při vědomí o jednání ostatních obžalovaných napadli poškozeného takovým způsobem, že to mohlo vést ke způsobení těžké újmy u obžalovaného, a to v podobě delší dobu trvající poruchu zdraví či poranění v podobě poškození důležitého orgánu.

54. Zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 245 odstavec 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví. Těžkou újmou na zdraví se dle § 122 odstavec 2 trestního zákoníku rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Za těchto podmínek je těžkou újmou na zdraví zmrzačení - písmeno a) citovaného ustanovení -, ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti - písmeno b) -, ochromení údu – písmeno c) -, ztráta nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí – písmeno d) -, poškození důležitého orgánu – písmeno e) -, zohyzdění – písmeno f) -, vyvolání potratu nebo usmrcení plodu – písmeno g) -, mučivé útrapy – písmeno h) -, nebo delší dobu trvající porucha na zdraví – písmeno i)-. Trestného činu ublížení na zdraví dle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku se dopustí, kdo jinému úmyslně ublíží. Podle § 122 odstavec 1 trestního zákoníku se ublížením na zdraví rozumí takový stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, kterým porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozeného a který vyžaduje lékařské ošetření. Podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku jednání pro společnost nebezpečné, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, je pokusem trestného činu, jestliže k dokonání trestného činu nedošlo.

55. Rozdíl mezi ublížením na zdraví a těžkou újmou na zdraví, v důsledku tedy rozdíl mezi trestným činem podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku a trestným činem podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, záleží v tom, že při těžké újmě na zdraví musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo o vážné onemocnění, které postižený pociťuje jako citelnou újmu v obvyklém způsobu života, což vyplývá i ze srovnání s dalšími druhy těžké újmy na zdraví uvedenými v § 122 odstavec 2 písmeno a) až písmeno h) trestního zákoníku, a dále v tom, že porucha zdraví musí mít delší trvání, což trestní zákoník v § 122 odstavec 2 písmeno i) vyjadřuje slovy „delší dobu trvající porucha zdraví“. V soudní praxi vžitou hranici asi šesti týdnů lze považovat za hranici mezi těžkou újmou na zdraví ve smyslu § 122 odstavec 2 písmeno i) trestního zákoníku a ublížením na zdraví dle § 122 odstavec 1 trestního zákoníku za předpokladu, že přibližně po tuto dobu trvá vážná porucha zdraví. Trvání poruchy zdraví při těžké újmy na zdraví podle citovaného ustanovení může být delší nebo kratší šesti týdnů, a to podle povahy poruchy zdraví a příznaků, které ji doprovázejí (viz rozsudek

Nejvyššího soudu ČR ze dne 2. 12. 1965, sp.zn. 9 Tz 30/65). Ačkoliv správné závěry o tom, jakou povahu má ublížení na zdraví nebo jaké nebezpečí pro napadeného z útoku pachatele hrozilo, může učinit soud jen na základě lékařského nálezu nebo posudku, závěr, zda v konkrétním případě došlo k ublížení na zdraví, či k těžké újmě na zdraví, je závěrem právním, kteří přísluší učinit soudu, a nikoli znalci.

56. Při právním posuzování jednání pachatele, jimž útočil proti zdraví občana, nelze vycházet jen z toho, jaká újma na zdraví poškozeného byla takovýmto útokem způsobena, ale je třeba přihlédnout i k okolnostem, za kterých se útok stal, jakým předmětem bylo útočeno a jaké nebezpečí z útoku hrozilo (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 4. 1963, sp.zn. 10 Tz 21/63). K naplnění subjektivní stránky trestného činu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku musí být prokázáno, že úmysl pachatele směřoval ke způsobení následku těžké újmy na zdraví (viz přiměřeně rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 1. 1968, sp.zn. 2 Tz 22/67). Jednal-li pachatel v takovém úmyslu, avšak k těžké újmě na zdraví nedošlo, přichází v úvahu posouzení jednání pachatele jako pokusu trestného činu těžkého ublížení na zdraví. Pro závěr o úmyslu pachatele způsobit jinému těžkou újmu na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 a § 145 odstavec 1 trestního zákoníku postačí zjištění, podle něhož pachatel věděl, že svým jednáním může způsobit tento těžší následek, a byl s tím srozuměn. Na takové srozumění lze usuzovat např. ze způsobu provedení činu, zejména z povahy použité zbraně, z intenzity útoku, ze způsobu jeho provedení (zejména z toho, proti které části těla útok směřoval) a z pohnutky činu; dále je třeba hodnotit okolnosti, za kterých se útok stal, jakým způsobem bylo útočeno a jaké nebezpečí pro napadeného z útoku hrozilo (viz výše citovaný rozsudek Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 10 Tz 21/63).

57. Z hlediska zavinění, které vyjadřuje vnitřní vztah pachatele k následku jeho jednání, rozlišuje trestní zákoník úmysl přímý a nepřímý (eventuální). Trestný čin je spáchán v úmyslu nepřímém podle § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Podle § 15 odstavec 2 trestního zákoníku se srozuměním rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Srozumění vyjadřuje jeho aktivní volní vztah ke způsobení následku relevantního pro trestní právo, čímž je míněna vůle, jež se projevila navenek, tj. chováním pachatele. Způsobení takového následku však není přímým cílem pachatele, ani nevyhnutelným prostředkem (přímo ho nechce), neboť pachatel sleduje svým záměrem cíl jiný, který může být z hlediska trestního práva jek cílem relevantním, tak i cílem nezávadným. Přitom je však pachatel vždy srozuměn s tím, že realizace tohoto cíle předpokládá způsobení následku významného pro trestní právo. Na srozumění usuzujeme z toho, že pachatel nepočítal s žádnou konkrétní okolností, která by mohla zabránit následku, který si pachatel představoval jako možný, a to ať už by šlo o jeho vlastní zásah, nebo o zásah někoho jiného (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 2. 2017, sp.zn. 8 Tdo 82/2017).

58. V nyní projednávaném případě bylo prokázáno, že obžalovaní Jonáš V., Jan V., Jan S. a Marek D. napadli poškozeného Matouše Č. opakovanými kopy a údery pěstí do celého těla a ve chvíli, kdy seděl na schodech se zdí či dveřmi v zádech, byl následně opakovaně kopán do hlavy a obličeje, i zbytku těla. Dle závěrů znalkyně, soudní lékařky, pak byl poškozený Matouš Č. vystaven opakovanému tupému násilí, které působilo proti obličeji, hrudníku a jeho pravé ruce. To vedlo k mnohočetným pohmožděninám měkkých tkání v obličeji a na hrudníku. Tato poranění svědčí pro působení tupé síly malé, nejvýše střední intensity. Pravá ruka poškozeného byla zasažena opakovaně střední až velkou intensitou a vedla k mnohočetným tržným rankám, ke zhmoždění zápěstí a zlomenině článkové kosti. Komplex zranění vyjma zlomeniny článkové kosti svědčí pro aktivní útok ze strany druhé osoby, který mohl být veden opakovanými údery pěstí, opakovanými

kopy a vzájemnou kombinací těchto mechanismů. Ke zlomenině článkové kosti dochází nejčastěji pádovým mechanismem a nárazem ruky na pevnou podložku. V případě kopání do hlavy, resp. obličeje a hrudníku fixované osoby, pak ze soudně lékařského hlediska tímto mechanismem hrozí vznik mnohem závažnějších poranění, jako jsou tříštivé zlomeniny obličejového skeletu se ztrátovým poraněním oční koule, krvácení pod či nad tvrdou plenu mozkovou, zlomeniny klenby lební se zhmožděním mozku, zlomeniny žeber doprovázené pneumothoraxem či hemothoraxem, zhmoždění nitrohrudních orgánů, tedy poranění, která ze soudně lékařského hlediska naplňující kritéria poškození důležitého orgánu, resp. delší doby trvající poruchy zdraví s výrazným omezením poškozeného v obvyklém způsobu života pod dobu delší než 6 týdnů. Nutným předpokladem tohoto závažného následku je útok vedený velkou intensitou síly. Pokud jde pak o zlomeninu článkové kosti, nejčastěji k ní dochází pádovým mechanismem, a to ať v důsledku prostého či potencovaného pádu, avšak nelze vyloučit ani kombinaci pádu s aktivním útokem. Ostatní zranění na ruce pak svědčí o sebeobraně poškozeného. Dále konstatovala, že existuje rozdíl mezi intenzitou vedení útoku a intenzitou samotného zásahu. Mezi útokem a zásahem je určitý situační interval ve smyslu nejrůznějších faktorů, které mají vliv na to, zda objekt bude zasažen stejnou intenzitou, jakou je veden útok nebo menší. Těmito faktory jsou např. poloha poškozené osoby, zda v té poloze je schopen se nějakým způsobem hýbat, ustupovat, odklánět tu část těla, proti které útok směřuje, vzdálenost útočníka a poškozeného, vrstvy oděvů poškozeného, obrana poškozeného, např. předestírání končetin, apod.

59. V daném případě má tedy soud za prokázáno, že poškozený Č. byl opakovaně bit pěstí a kopán do těla i do hlavy, a to celkem čtyřmi obžalovanými, a i v době, kdy měl snížené možnosti obrany v důsledku toho, že byl zahnán ke dveřím na schody, kde se jen na zemi bránil napadání. Údery a kopy zasahovaly poškozeného až střední intenzitou, což ale nevylučuje intenzitu samotného útoku vyšší, neboť poškozený se bránil rukama, čímž intenzitu vedeného útoku snižoval. Samotný kop či úder má totiž nejvyšší intenzitu v místě zásahu plánovaného útočníkem a pokud je mu do cesty vložena překážka, např. v podobě nastavené paže, dojde obvykle k zásahu na finální místo zásahu intenzitou nižší. Pokud byly i paže poškozeného opakovaně zasaženy střední intenzitou, svědčí to o tom, že útok vedený na hlavu či tělo byl intenzity vyšší. Ostatně není vyloučeno, že i pravá ruka poškozeného byla v jednom případě zasažena velkou intenzitou síly, která způsobila zlomeninu článkové kosti. Tedy poškozený Matouš Č. byl napadán takovým způsobem a takovou intenzitou, že u něj reálně hrozil vznik některé z forem těžké újmy na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odstavec 2 trestního zákoníku, zejména delší dobu trvající porucha zdraví nebo poškození důležitého orgánu. Neméně důležité jsou v tomto směru skutečnosti, že obžalovaný byl napadán současně čtyřmi obžalovanými a že k ukončení napadání došlo až díky zásahu svědků K. a B.

60. Ze všeho výše uvedeného totiž jednoznačně vyplývá, že úmysl obžalovaných směřoval ke způsobení následku těžké újmy na zdraví, neboť útočili ve čtyřech proti jedinému člověku, útočili zejména proti hlavě poškozeného, ve které jsou uloženy důležité orgány pro život, zejména mozek, v útoku pokračovali až dokud jim v tom nebylo zabráněno ze strany třetích osob. Navíc útočili kopy a údery pěstí na hlavu poškozeného i v situaci, kdy se mohl bránit jen předestřenýma rukama a kdy byl jinak zcela fixován, tzv. zahnán do kouta. Obžalovaní tedy minimálně byli srozuměni s tím, že svým jednáním můžou způsobit těžkou újmu na zdraví poškozeného, způsobení takového těžšího následku jim bylo jedno, tedy s ním museli počítat. Jednali v nepřímém úmyslu dle § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku.

61. Současně se obžalovaní Jonáš V. a Jan S. svým jednáním dopustili přečinu výtržnictví dle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, neboť se dopustili na místě veřejnosti přístupném, před vstupem do provozovny gyrosu, výtržnosti tím, že fyzicky napadli jiného, a byli za jiný trestný čin výtržnictví v minulosti již odsouzeni, dopustil se tedy trestného činu výtržnictví opětovně. Jednání obžalovaných Jana V. a Marka D. pak dále naplnilo znaky přečinu výtržnictví

dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že společně s ostatními obžalovanými se na místě veřejnosti přístupném dopustili výtržnosti tím, že fyzicky napadli jiného člověka. Výtržností se rozumí jednání, které závažným způsobem narušuje veřejný klid a pořádek a je pro ně typický zjevně neuctivý a neukázněný postoj pachatele k zásadám občanského soužití.

62. Pokud jde o naplnění spolupachatelství ve smyslu ustanovení § 23 trestního zákoníku, pak dle tohoto ustanovení byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama. Tedy i v daném případě odpovídá každý ze spolupachatelů (z obžalovaných) za způsobený následek, př. za eventuálně nastalý následek, a to i za situace, že svým samotným jednáním každého z obžalovaných by takový následek nenastal nebo nastat nemusel. Pro naplnění spolupachatelství totiž postačí, když každý ze spolupachatelů vykoná část jednání, za podmínky že se jedná o společné jednání. V dané věci je pak zřejmé, že všichni čtyři obžalovaní byli současně přítomni na místě činu, každý z nich věděl o ostatních a věděl i jakým způsobem je napadán poškozený ostatními obžalovanými. Obžalovaní Jonáš V. a Marek D. se pak přidali k útoku na poškozeného, který byl nejdříve veden obžalovanými Janem V. a Janem S., což jen potvrzuje naplnění znaku „úmyslné společné jednání".

63. Jednání obžalovaného Jonáše V. popsané *pod bodem 2) rozsudku* pak bylo právně kvalifikováno jako pokus zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 21 odstavec 1, § 145 odstavec 1, odstavec 2 písmeno g) trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný zcela bezdůvodně fyzicky napadl poškozeného Vítězslava S. takovým způsobem, že to směřovalo ke způsobení těžké újmy na zdraví, konkrétně k déle trvající poruše zdraví či k poškození důležitého orgánu. Oproti obžalobě Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 17. 1. 2017, sp.zn. 2 ZT 247/2016, dospěl soud k závěru, že byly naplněny všechny znaky pokusu zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví. Obžalovaný Jonáš V. opakovaně kopal do hlavy ležícího poškozeného, a to i ve chvíli, kdy tento se již nijak nebránil jeho kopům. Předtím se snažil minimálně si dát před obličej ruce. Útok obžalovaného pak byl veden naprosto likvidačně, razantně a intenzivně, z kamerového záznamu jsou patrny minimálně dva kopy s velkým nápřahem, rovněž je patrno, že v dalších minimálně dvou případech obžalovaný netrefil hlavu poškozeného přesně. Celkem pak kopl poškozeného do hlavy a obličeje osmkrát (!). Svého jednání nezanechal ani poté, co se do věci vložil taxikář, navíc poté nechal poškozeného bezvládně ležet na zemi, předtím jej ještě zvedl za oděv a nechal volně spadnout, přičemž se přesvědčil o bezvládnosti poškozeného, a nebýt toho, že taxikář následně vystoupil z vozidla, patrně by poškozeného nechal na místě a z místa taxíkem odjel. Ze závěrů znalkyně, soudní lékařky, pak vyplývá, že poškozený byl zasažen střední intenzitou síly, avšak je rozdíl mezi intenzitou zásahu a intenzitou vedení útoku (viz výše). Za předpokladu vedení útoku velkou intenzitou síly kopem do hlavy ležící osoby by pak hrozil vznik mnohem závažnějších poranění, jako jsou tříštivé zlomeniny obličejového skeletu se ztrátovým poraněním oční koule, krvácením pod či nad tvrdou plenu mozkovou, zlomeniny klenby lební se zhmožděním mozku. I když v lékařské zprávě nebyla zjištěna poranění končetin svědčící pro aktivnější sebeobranu, mohlo se tak stát proto, že obžalovaný zasáhl končetiny jen tečně, poškozený je měl chráněny vrstvou oděvu nebo jen nebyly v lékařské dokumentaci dostatečně zaznamenány. Na kamerovém záznamu je patrno, že poškozený měl oblečenu bundu a minimálně v jednom případě pak svou hlavu chránil rukou, do které jej rovněž obžalovaný kopl. Obžalovaný Jonáš V. napadl tedy poškozeného S. za situace, kdy tento ležel na zemi, měl ztíženu možnost se bránit, přesto jej opakovaně intenzivně kopal cíleně do hlavy, přičemž některé z kopů zasáhly poškozeného naplno, některé zasáhly ruku, kterou se poškozený bránil a některé hlavu poškozeného částečně minuly. Tedy intenzita útoku obžalovaného byla zcela zjevně větší než intenzita zásahu. Ostatně, jak bylo výše uvedeno, pro naplnění znaků trestného činu ve stádiu pokusu je podstatné, kam směřoval úmysl obžalovaného, čeho obžalovaný chtěl dosáhnout, př. s čím vším byl srozuměn. S ohledem na způsob, jakým obžalovaný útok na poškozeného vedl, s ohledem na intenzitu a množství kopů, jejich směřování zásadně pouze na hlavu poškozeného,

s ohledem na skutečnost, že kopal do ležícího poškozeného i za situace, kdy tento již se nijak nebránil, dále vzhledem k tomu, že ve svém útoku pokračoval i ve chvíli, kdy se do toho vložil taxikář a nebýt tohoto, patrně by se vůbec o osud poškozeného nezajímal, dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaného vedlo ke způsobení těžké újmy na zdraví, resp. obžalovaný mohl reálně takovou poruchu na zdraví způsobit a jen dílem náhody, opilosti obžalovaného či sebeobrany (byť chatrné) poškozeného se tak nestalo, tedy nezasáhl poškozeného velkou intenzitou, tedy takovou intenzitou, kterou plánoval. K tomuto závěru přispívá i skutečnost, že v případě obžalovaného se jedná o vysokou osobu, navíc obžalovaný sám ve své výpovědi uvedl, že do poškozeného kopal velkou intenzitou. Sám obžalovaný tedy s ohledem na způsob útoku i jeho intenzitu, kterou popsal jako velkou, musel být přinejmenším srozuměn s možností vzniku takového těžšího následku, jednal tedy minimálně v nepřímém úmyslu dle § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku. Svého jednání se pak obžalovaný dopustil, ačkoliv se deset dní předtím dopustil skutku pod bodem 1) rozsudku, tedy jednání ze dne 18. 9. 2016, které bylo rovněž právně kvalifikováno jako pokus zvlášť závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 21 odstavec 1, § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, čímž naplnil znaky ustanovení § 145 odstavec 2 písmeno g) trestního zákoníku, neboť pro závěr o této právní kvalifikaci není nutné odsouzení pro předchozí způsobení těžké újmy, postačí jeho spáchání. Současně se obžalovaný svým jednáním dopustil přečinu výtržnictví dle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, neboť se dopustil na místě veřejnosti přístupném, před restaurací, výtržnosti (viz výše) tím, že fyzicky napadl jiného, a byl za jiný trestný čin výtržnictví v minulosti již odsouzen, dopustil se tedy trestného činu výtržnictví opětovně. Jak již bylo výše uvedeno, subjektivní stránku jednání obžalovaného Jonáše V. dovodil jednak z jeho doznání a jednak z průběhu skutkového děje (intenzita útoku, způsobe vedení útoku, lokalita na těle poškozeného, proti kterému bylo útočeno), když již malé dítě ví, že v hlavě každé osoby jsou uloženy zásadní orgány pro život, např. mozek, k této skutečnosti není potřeba žádných zvláštních znalostí. Obžalovaný tak musel být minimálně srozuměn s následky svého jednání, tedy že může způsobit závažné zranění poškozenému, jednal tedy v nepřímém úmyslu dle § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku.

64. Jednání obžalovaných Jonáše V. a Lukáše R. specifikované ve výrokové části tohoto *rozsudku pod body 3) a 4)* pak bylo právně kvalifikováno jednak jako přečin poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku, když bylo prokázáno, že obžalovaní společným jednáním a vědomi si jednání toho druhého poškodili věci, které nebyly v jejich vlastnictví, tedy věci k nim cizí, a způsobili takovým jednáním škodu na cizím majetku přesahující 5 000 Kč, tedy škodu nikoli nepatrnou ve smyslu ustanovení § 138 odstavec 1 trestního zákoníku. Jednání obžalovaného Jonáše V. v těchto případech bylo dále kvalifikováno jako přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, neboť se obžalovaný dopustil na místě veřejnosti přístupném (na ulici, v parku) výtržnosti (viz výše) tím, že ničil cizí majetek, a byl za jiný trestný čin výtržnictví v minulosti již odsouzen, spáchal tedy takový čin opětovně. Obžalovaný Lukáš R. se pak jednáním pod uvedenými body dopustil přečin výtržnictví dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť stejně jako obžalovaný Jonáš V. na místě veřejnosti přístupném ničil cizí majetek, čímž se dopustil výtržnosti (viz výše). Oba obžalovaní byli sice pod vlivem alkoholu, oba však podrobně popsali své jednání a i když neuměli vysvětlit, z jakého důvodu se jej dopustili, byli si vědomi následků svého chování, jednali vědomě a s cílem poškodit cizí věci, jednali v přímém úmyslu dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.

65. Jednání obžalovaného Jana V. *pod bodem 5) rozsudku* bylo právně kvalifikováno jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, když bylo prokázáno, že obžalovaný mařil výkon rozhodnutí Městského úřadu v Bruntále, neboť vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána, řídil vozidlo přes uloženou sankci zákazu řízení. Obžalovaný pak činil zcela vědomě, o uložené sankci věděl, doznal, že řídil i v jiných případech, tedy jednal v přímém úmyslu dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.

66. Jednání obžalovaného Lukáše R. popsané *pod body 6) a 7) rozsudku* pak bylo právně kvalifikováno jako přečin poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný poškodil věci, které nebyly v jeho vlastnictví, tedy věci k němu cizí, a způsobil tak škodu přesahující částku 5.000,- Kč, tedy škodu nikoli nepatrnou ve smyslu ustanovení § 138 odstavec 1 trestního zákoníku. V případě skutku pod bodem 6) rozsudku pak bylo jednání navíc kvalifikováno ještě jako přečin krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2 trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný si přisvojil cizí věci, tedy věci které mu nepatřily (víno a RedBully), a to tak, že odejmul z držení vlastníka, činu se dopustil vloupáním, tedy vniknutím do uzavřeného prostoru nedovoleným překonáním uzamčení (poškozením vstupních dveří prodejny). Tohoto jednání se pak dopustil přesto, že byl v posledních třech letech před skutkem odsouzen pro jiný trestný čin krádeže a uložený nepodmíněný trest již vykonal. Obžalovaný pak byl sice v obou případech pod vlivem alkoholu, přesně však popsal, jakým způsobem jednal, a z jakého důvodu, chtěl tedy způsobit porušení zákonem chráněných zájmů, jednal v přímém úmyslu dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku.

67. O ***trestní odpovědnosti*** obžalovaných Jana V., Marka D., Jana S. a Lukáše R. neměl soud důvod pochybovat, když nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že u zmíněných obžalovaných je snížena schopnost ovládat své jednání či rozpoznat následky svého jednání, resp. jeho nebezpečnost. Vzhledem k opakovanému agresivnímu jednání obžalovaného Jonáše V. a jeho zvýšené konzumaci alkoholu, byl v rámci přípravného řízení vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, když v závěrech posudku znalec MUDr. Karas konstatoval, že i když ve všech případech byly ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného částečně až podstatně sníženy, v žádné z událostí nebyly tyto schopnosti vymizelé. Tedy i obžalovaný Jonáš V. je trestně odpovědný za své jednání.

68. Tedy obžalovaní Jonáš V., Jan V., Jan S., Marek D. a Lukáš R. se právem uznávají vinnými.

<u>úvahy o trestu</u>

69. K osobě ***obžalovaného Jonáše V.*** bylo zjištěno, že je ve výkonu trestu odnětí svobody. Před výkonem trestu odnětí svobody byl nezaměstnaný, vedený v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce. Ze zprávy z místa trvalého bydliště bylo zjištěno, že byl v minulosti opakovaně projednáván pro přestupky proti občanskému soužití dle § 49 odstavec 1 písmeno c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. V opise rejstříku trestů má obžalovaný celkem 7 záznamů z let 2010 až 2017 pro majetkovou a opakovanou násilnou trestnou činnost. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále, soudu pro mládež, ze dne 31. 3. 2011, sp.zn. 1 Tm 62/2010, byl obžalovaný jednak odsouzen pro provinění krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku, pro provinění poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku, pro provinění porušování domovní svobody dle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku a pro provinění výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku k souhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 18 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 36 měsíců, a jednak pro provinění výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 24 měsíců. Usnesením téhož soudu ze dne 18. 2. 2012, sp.zn. 1 Tm 62/2010, bylo rozhodnuto o tom, že podmíněně odsouzený vykoná trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců. Na základě Amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013 byl odsouzenému prominut zbytek trestu s podmínkou, přičemž usnesením Okresního soudu v Bruntále ze dne 13. 2. 2014, sp.zn. 1 Tm 62/2010, mu byl zbytek trestu odnětí svobody znovu nařízen. Trest vykonal dne *26. 2. 2016*. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále, soudu pro mládež, ze dne 24. 8. 2011, sp.zn. 1 Tm 24/2011, byl dále obžalovaný odsouzen pro provinění porušování domovní svobody dle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku, provinění neoprávněného

užívání cizí věci dle § 207 odstavec 1 trestního zákoníku a provinění ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku k souhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 12 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 36 měsíců. Tento trest byl obžalovanému prominut na základě Amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013. Dále byl obžalovaný odsouzen rozsudek Okresního soudu v Bruntále, soudu pro mládež, ze dne 19. 9. 2011, sp.zn. 1 Tm 29/2011, pro provinění výtržnictví dle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, provinění nebezpečného vyhrožování dle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku a provinění poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 5 měsíců, které vykonal *14. 4. 2012*. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále, soudu pro mládež, ze dne 21. 8. 2013, sp.zn. 1 Tm 41/2013, byl obžalovaný Jonáš V. dále odsouzen pro provinění násilí proti úřední osobě dle § 325 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku k trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 24 měsíců, které vykonal *dne 20. 5. 2015*. Naposledy byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 11. 10. 2016, sp.zn. 4 T 97/2016, pro přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, přečin poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku a přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců, který v současné době *vykonává*. **Vzhledem k tomu, že nyní vytýkaného jednání pod body 1) a 2) rozsudku se dopustil před vyhlášením rozsudku sp.zn. 4 T 97/2016, přichází za tyto skutky a za skutky ze zmíněného rozsudku v úvahu uložení souhrnného trestu v souladu s ustanovením § 43 odstavec 2 trestního zákoníku. Skutků pod body 3) a 4) rozsudku se pak obžalovaný dopustil až po vyhlášení rozsudku sp.zn. 4 T 97/2016, za tyto skutky tedy je na místě uložení samostatného trestu.**

70. K osobě ***obžalovaného Jan V.*** bylo zjištěno, že je nezaměstnaný, není veden v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce, z této byl 29. 5. 2016 sankčně vyřazen. V Evidenční kartě řidiče má obžalovaný celkem 3 záznamy pro přestupky z roku 2016, vždy pro řízení pod vlivem alkoholu. V opise rejstříku trestů má obžalovaný 3 záznamy z let 2013 až 2017, převážně pro násilnou trestnou činnost. První odsouzení z roku 2013 je v současné době osvědčeno. Dále byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 11. 10. 2016, sp.zn. 4 T 97/2016, pro dva přečiny výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku a přečin poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 24 měsíců. Naposledy byl obžalovaný odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Bruntále ze dne 7. 6. 2017, sp.zn. 66 T 56/2017, pro přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, který ještě nezačal vykonávat. **Vzhledem k tomu, že nyní vytýkaného jednání pod body 1) a 5) rozsudku se obžalovaný dopustil před vyhlášení rozsudku sp.zn. 4 T 97/2016, přichází nyní v úvahu za tyto skutky a za skutky ze zmíněného rozsudku uložení souhrnného trestu dle ustanovení § 43 odstavec 2 trestního zákoníku.**

71. K osobě ***obžalovaného Marka D.*** bylo zjištěno, že je nezaměstnaný, není veden v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce, z této byl 6. 3. 2016 sankčně vyřazen Z místa trvalého bydliště nebylo k jeho osobě zjištěno negativních poznatků. V opise rejstříku trestů má obžalovaný jeden záznam z roku 2014 pro pohlavní zneužití, přičemž toto odsouzení je v současné době osvědčeno.

72. K osobě ***obžalovaného Jana S.*** bylo zjištěno, že je nezaměstnaný, není veden v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce, z této byl 6. 1. 2016 sankčně vyřazen. Z místa trvalého bydliště nebylo k jeho osobě zjištěno negativních poznatků. V opise rejstříku trestů má obžalovaný celkem 3 záznamy z let 2014 až 2016 pro majetkovou a násilnou trestnou činnost, přičemž první odsouzen z roku 2014 je v současné době osvědčeno. Dále byl obžalovaný odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Praha – západ ze dne 18. 7. 2016, sp.zn. 2 T 118/2016, pro přečin

poškození cizí věci dle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku a pro přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 9 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 24 měsíců. Trestní příkaz byl obviněnému doručen dne 5. 9. 2016. Výrok o trestu z výše uvedeného trestního příkazu byl následně zrušen výrokem o souhrnném trestu z rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 11. 10. 2016, sp.zn. 4 T 97/2016, kterým byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku a odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 36 měsíců, tj. do 14. 9. 2019.

73. K osobě ***obžalovaného Lukáše R.*** byl zjištěno, že je t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody. Před výkonem trestu byl nezaměstnaný, veden v evidenci uchazečů o zaměstnání u úřadu práce. Ze zprávy z místa trvalého bydliště nebylo k osobě obžalovaného zjištěno žádných připomínek. V opise z evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam. V opise rejstříku trestů má obžalovaný celkem 12 záznamů z let 2008 až 2016 pro opakovanou majetkovou trestnou činnost. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 26. 2. 2010, sp.zn. 2 T 239/2009, byl obžalovaný odsouzen pro trestný čin krádeže dle § 247 odstavec 1 písmeno a), písmeno b), písmeno e) trestního zákona dílem dokonaného, dílem nedokonaného ve stádiu pokusu dle § 8 odstavec 1 trestního zákona, ke společnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, který vykonal *dne 8. 10. 2010*. Následně byl odsouzen rozsudky Okresního soudu v Bruntále ze dne 21. 4. 2010, sp.zn. 1 T 39/2010, a ze dne 31. 10. 2011, sp.zn. 1 T 111/2011, pro majetkovou trestnou činnost, přičemž tresty uložené těmito rozsudky mu byly prominuty na základě Amnestie prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013. Dále byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 12. 3. 2012, sp.zn. 4 T 282/2011, pro přečin porušování domovní svobody dle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku a přečin neoprávněného užívání cizí věci dle § 207 odstavec 1 trestního zákoníku k trestá odnětí svobody v trvání 15 měsíců, který vykonal *9. 11. 2013*. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 30. 5. 2012, sp.zn. 66 T 74/2012, byl obžalovaný odsouzen pro přečin krádeže dle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců. Tento výrok o vině a trestu byl následně zrušen výrokem o společném trestu z rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 8. 8. 2012, sp.zn. 2 T 79/2012, kterým byl obžalovaný R. uznán vinným ze spáchání přečinu krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno a), písmeno b), odstavec 2 trestního zákoníku dílem dokonaného, dílem nedokonaného ve stádiu pokusu dle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, a odsouzen ke společnému trestu odnětí svobody v trvání 22 měsíců, který vykonal *dne 19. 5. 2015*. Naposledy byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 8. 11. 2016, sp.zn. 2 T 114/2016, pro přečin porušování domovní svobody dle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku a přečin krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců, který v současné době *vykonává*. **Vzhledem k tomu, že nyní vytýkaného jednání pod body 3) a 4) rozsudku se dopustil před vyhlášením rozsudku sp.zn. 2 T 114/2016, přichází za tyto skutky a za skutky ze zmíněného rozsudku v úvahu uložení souhrnného trestu v souladu s ustanovením § 43 odstavec 2 trestního zákoníku. Skutků pod body 6) a 7) rozsudku se pak obžalovaný dopustil až po vyhlášení rozsudku sp.zn. 2 T 114/2016, za tyto skutky tedy je na místě uložení samostatného trestu.**

74. Při ***ukládání trestu*** soud hodnotil u obžalovaných všechny okolnosti důležité pro jeho druh a výměru, taktéž hodnotil okolnosti důležité pro přiměřenost trestní sankce podle ustanovení § 38 trestního zákoníku a ustanovení § 39 odstavec 1, odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku, když rovněž přihlédl ke společenské škodlivosti protiprávního jednání obžalovaných a významu chráněného zájmu, který byl činem obžalovaných dotčen. Všichni obžalovaní porušili zájem společnosti na ochraně veřejného pořádku a řádném spolužití všech občanů, obžalovaní Jonáš V., Jan V., Jan S. a Marek D. zároveň porušil zájem společnosti na ochraně zdraví každého jedince, obžalovaní Jonáš V. a Lukáš R. dále zájem společnosti na ochraně majetku každého subjektu před

neoprávněnými zásahy a obžalovaný Jan V. rovněž zájem společnosti na dodržování výkonu rozhodnutí orgánu veřejné moci.

75. U ***obžalovaného Jonáše V.*** soud vyhodnotil doznání jako polehčující okolnost. Soud rovněž přihlédl při výměře k tomu, že pokud jde o nejzávažnější trestné činy, které jsou obžalovanému kladeny za vinu, pak tyto zůstaly ve stádiu pokusu, i když na druhou stranu nelze říct, že by se tak stalo v důsledku jednání obžalovaného. U obžalovaného pak naopak byla shledána celá řada přitěžujících okolností. Obžalovanému ve smyslu ustanovení § 42 písmeno p) trestního zákoníku jeho trestní minulost, když je osobou opakovaně trestně stíhanou i pro násilnou trestnou činnost (viz výše). K odsouzení ve věci Okresního soudu v Bruntále ze dne 19. 9. 2011, sp.zn. 1 Tm 29/2011, pak soud nepřihlížel jako k přitěžující okolnosti, neboť je součástí použité právní kvalifikace, přesto i toto odsouzení měl na zřeteli při hodnocení osoby pachatele ve smyslu ustanovení § 39 odstavec 1 trestního zákoníku. Soud rovněž přihlédl k tomu, že obžalovaný byl naposledy propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody 20. 5. 2015, tedy cca 16 měsíců před nyní vytýkanou trestnou činností. Obžalovanému dále přitěžuje ve smyslu ustanovení § 42 písmeno n) trestního zákoníku, že spáchal více trestných činů. V neposlední řadě soud přihlédl k osobě obžalovaného a možnosti jeho nápravy. Jak již bylo výše uvedeno, přichází v úvahu uložení jednak souhrnného trestu k rozsudku Okresního soudu v Bruntále, sp.zn. 4 T 97/2016, (za skutky pod body 1) a 2) rozsudku) a jednak uložení samostatného trestu (za skutky pod body 3) a 4) rozsudku). V případě skutků pod body 1) a 2) rozsudku je na místě ukládat trest v zákonné trestní sazbě stanovené pro nejpřísnější trestný čin těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odstavec 2 trestního zákoníku, tedy v sazbě od pěti do dvanácti let odnětí svobody. S přihlédnutím ke všem výše uvedeným skutečnostem, jakož i k osobě obžalovaného, který má evidentně sklony k páchání násilné trestné činnosti, byl obžalovanému uložen trest v polovině zákonné trestní sazby, tedy v trvání osmi let, přičemž se jedná o trest souhrnný (viz výše). Pro účely výkonu trestu byl obžalovaný zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, zcela v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku, neboť je obžalovaný odsuzován za zvlášť závažný zločin k trestu ve výměře nejméně osmi let. Za skutky pod body 3) a 4) rozsudku byl pak obžalovanému ukládán trest v trestní sazbě stanovené pro nejpřísněji trestný čin výtržnictví dle § 358 odstavec 2 trestního zákoníku, tedy v rozmezí do tří let. Při úvahách o trestu za tyto skutky pak mimo výše uvedené polehčující a přitěžující okolnosti vzal soud v úvahu i již uložený trest odnětí svobody za skutky pod body 1) a 2) rozsudku a dospěl k závěru, že zcela přiměřený je trest uložený ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, tedy v trvání 12 měsíců. Jedná se pak o trest úhrnný dle § 43 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť je obžalovaný odsuzován za spáchání více trestných činů. Pro účely výkonu toho trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, a to v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, neboť nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

76. Obžalovanému Jonáši V. bylo pak dále v souladu s ustanovením § 99 odstavec 2 písmeno b), odstavec 4 trestního zákoníku uloženo ***ochranné léčení protialkoholní v ústavní formě*****,** neboť bylo prokázáno, že obžalovaný spáchal vytýkané protiprávní jednání pod vlivem alkoholu a dle závěru znalce, psychiatra, je obžalovaný závislý na alkoholu. Jeho závislost se projevuje především ztrátou schopnosti odolat nutkání k požití alkoholu a jednou započatou konzumaci alkoholu přerušit. Alkohol pak na obžalovaného působí deliberačně, agresogenně, odstraňuje zábrany a uvolňuje agresivní potenciál. S ohledem na prokázanou závislost na alkoholu pak znalec doporučil uložení ochranné léčby protialkoholní, přičemž současně konstatoval, že by se mělo jednat o ústavní léčení, které nemůže být nahrazeno dlouhodobým výkonem trestu odnětí svobody, neboť při trestu odnětí svobody chybí psychoterapie, která je nutnou součástí úspěšné protialkoholní léčby.

77. U ***obžalovaného Marka D.*** soud vyhodnotil jako polehčující okolnost jeho doznání. Dále přihlédl k tomu, že jednání obžalovaného zůstalo ve stádiu pokusu, i když je nutno opětovně

zdůraznit, že se tak nestalo díky aktivnímu jednání obžalovaného. Obžalovanému dále polehčuje, že se na něj v současné době hledí jako na osobu soudně netrestanou, neboť jeho jediný záznam v rejstříku trestů je současné době osvědčen. Soud tak mohl k tomuto odsouzení přihlédnout pouze při hodnocení osoby pachatele ve smyslu ustanovení § 39 odstavec 1 trestního zákoníku. Soud dále při stanovení druhu trestu přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaný nebyl v projednávané trestné činnosti tou nejaktivnější osobou, i když ve smyslu spolupachatelství je nutné mu klást za vinu celý způsobený následek. Na druhou stranu obžalovanému ve smyslu ustanovení § 42 písmeno n) trestního zákoníku přitěžuje, že spáchal více trestných činů. V neposlední řadě soud přihlédl k osobě obžalovaného a možnosti jeho nápravy a dospěl k závěru, že v daném případě je možno obžalovanému ukládat ještě výchovný trest odnětí svobody nespojený s přímým výkonem trestu, a to při dolní hranici zákonné trestní sazby stanovené pro nejpřísněji trestný zločin těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, tedy v rozpětí od tří do deseti let. Jedná se pak o trest úhrnný dle § 43 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný je odsuzován za více trestných činů. Obžalovanému Marku D. byl tedy uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let se stanovením zkušební doby v trvání 3 let, když tento druh a jeho výměra trestu snad bude pro obžalovaného do budoucna dostatečným ponaučením a povede jej k vedení řádného způsobu života.

78. ***Obžalovaný Marek D. je tedy povinen po celou zkušební dobu, tj. v trvání tří let, chovat se řádně, nesmí se zejména dopustit další trestné činnosti, aby pak soud mohl po skončení zkušební doby rozhodnout o jeho osvědčení a hledělo by se na něj opětovně jako na osobu soudně netrestanou. V opačném případě, zejména pokud se dopustí další trestné činnosti či přestupku, soud rozhodne, a to i během zkušební doby, že vykoná podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání tří let.***

79. U ***obžalovaného Jana V.*** soud neshledal žádné polehčující okolnosti, až snad na doznání k řízení motorového vozidla. Přesto se u obžalovaného nedá hovořit o úplném a kajícném doznání, neboť při tomto jeho doznání zcela evidentně chyběla jakákoliv sebereflexe, obžalovaný přiznal, že řídil i v jiným případech a ani se netajil tím, že řídil pod vlivem alkoholu. Ve smyslu polehčujících okolností pak soud vyhodnotil, že jednání obžalovaného zůstalo ve stádiu pokusu, i když jako již bylo výše uvedeno u obžalovaného Jonáše V., nestalo se tak díky aktivnímu jednání obžalovaných. Soud měl také na zřeteli, že na obžalovaného se před nyní vytýkaným jednáním hledělo jako na osobu soudně netrestanou, avšak i tuto skutečnost nelze přeceňovat, a to vzhledem k dalšímu odsouzením obžalovaného, a to zejména k odsouzení ve věci Okresního soudu v Bruntále, sp.zn. 66 T 56/2017. Obžalovaný tak i přes trestní stíhání pro zvlášť závažnou trestnou činnost nadále nevede řádný život a opětovně páchá trestnou činnost proti veřejnému pořádku. Ačkoliv je tedy jeho první odsouzení v současné době již osvědčeno, soud k němu přihlédl při hodnocení osoby pachatele ve smyslu ustanovení § 39 odstavec 1 trestního zákoníku. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písmeno n) trestního zákoníku vyhodnotil soud skutečnost, že obžalovaný spáchal více trestných činů. Soud rovněž při výměře trestu přihlédl k tomu, že obžalovaný řídil vozidlo opilý. V neposlední řadě soud přihlédl k osobě obžalovaného a možnosti jeho nápravy a dospěl k závěru, že v daném případě je nutno obžalovanému ukládat trest odnětí svobody ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby stanovené pro nejpřísněji trestný zločin těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, tedy v rozpětí od tří do deseti let odnětí svobody. Jedná se pak o trest souhrnný dle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku (viz výše). Obžalovanému Janu V. byl tedy uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let a 4 měsíců, když tento druh a výměra trestu snad nejlépe povede obžalovaného k nápravě a bude mu do budoucna dostatečným ponaučením. Pro účely výkonu tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, zcela v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, neboť nebyly splněny podmínky pro zařazení obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou.

80. Obžalovanému byl dále uložen **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v souladu s ustanovením § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku, neboť obžalovaný se nyní vytýkané trestné činnosti dopustil v souvislosti s touto činností, tedy v souvislosti s řízením motorového vozidla. Při výměře trestu (v trvání dvou let) měl pak soud na zřeteli skutečnost, že uložená obdobná sankce Městským úřadem v Bruntále v trvání 12 měsíců neměla zcela zjevně na obžalovaného žádných výchovný vliv.

81. Současně byl obžalovanému Janu V. uložen **trest propadnutí věci**, a to ručního heveru a železného křížového klíče, tedy věcí, které chtěl spolu s Janem S. použít k odcizení kola vozidla svědka B. Jedná se tedy o věci, které byly ve vlastnictví obžalovaného a které byly určeny ke spáchání trestného činu. Tento postup soudu je zcela v souladu s ustanovením § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku.

82. U ***obžalovaného Jana S.*** soud shledal jak polehčující tak přitěžující okolnosti. Obžalovanému polehčuje ve smyslu ustanovení § 41 písmeno o) trestního zákoníku skutečnost, že se před spácháním trestného činu na něj hledělo jako na osobu soudně netrestanou, když k odsouzení z roku 2014 nelze přihlížet pro osvědčení. Toto odsouzení tedy lze mít na zřeteli jen při hodnocení osoby pachatele ve smyslu ustanovení § 39 odstavec 1 trestního zákoníku. Dále soud přihlédl k částečnému doznání obžalovaného a ke skutečnosti, že jeho čin zůstal ve stádiu pokusu. Jak již bylo u předchozích obžalovaných konstatováno, nestalo se tak však díky aktivnímu jednání obžalovaného. Soud pak přihlédl i k méně aktivnější roli obžalovaného v celém konfliktu. Na druhou stranu obžalovanému přitěžuje, že se nyní vytýkané trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení (ve věci Okresního soudu Praha – západ, sp.zn. 2 T 118/2016), a to necelých 14 dní poté, co mu byl doručen odsuzující trestní příkaz ve zmíněné věci. Evidentně tedy ani uložený výchovný trest neměl na obžalovaného valného účinku. K samotnému odsouzení pak soud nepřihlížel jako k okolnosti přitěžující, neboť je součástí použité právní kvalifikace. Dále obžalovanému dle § 42 písmeno n) trestního zákoníku přitěžuje, že spáchal více trestných činů. V neposlední řadě soud přihlédl k osobě obžalovaného a možnosti jeho nápravy a dospěl k závěru, že v daném případě již je nutno ukládat trest spojený s odnětím svobody, avšak ještě na samé spodní hranici zákonné trestní sazby stanovené pro nejpřísněji trestný zločin těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, tedy v rozpětí od tří do deseti let odnětí svobody. Jedná se pak o trest úhrnný dle § 43 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný je odsuzován za více trestných činů. Obžalovanému Janu S. byl tedy uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let měsíců, když tento druh a výměra trestu snad nejlépe povede obžalovaného k nápravě a bude mu do budoucna dostatečným ponaučením. Pro účely výkonu tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, zcela v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, neboť nebyly splněny podmínky pro zařazení obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou.

83. Jen pro doplnění soud uvádí, že v případě obžalovaného Jana S. nemohl být ukládán souhrnný trest ve vztahu k rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 11. 10. 2016, sp.zn. 4 T 97/2016, a to i když tento rozsudek byl vyhlášen po spáchání skutku pod bodem 1) rozsudku. Zmíněným rozsudkem byl totiž uložen souhrnný trest k trestnímu příkazu Okresního soudu Praha – západ, sp.zn. 2 T 118/2016, za jednání, které předcházelo doručení trestního příkazu. Okamžikem doručení trestního příkazu pak došlo k narušení souběhu.

84. U ***obžalovaného Lukáše R.*** soud vyhodnotil jako polehčující okolnosti doznání a projevenou lítost. U obžalovaného však naopak byla shledána celá řada přitěžujících okolností. Obžalovanému ve smyslu ustanovení § 42 písmeno p) trestního zákoníku jeho trestní minulost, když je osobou opakovaně trestně stíhanou pro majetkovou trestnou činnost (viz výše vypsaná předchozí odsouzení). K odsouzení ve věci Okresního soudu v Bruntále ze dne 8. 8. 2012, sp.zn. 2 T 79/2012,

pak soud nepřihlížel jako k přitěžující okolnosti, neboť je součástí použité právní kvalifikace, přesto i toto odsouzení měl na zřeteli při hodnocení osoby pachatele ve smyslu ustanovení § 39 odstavec 1 trestního zákoníku. Soud rovněž přihlédl k tomu, že obžalovaný byl naposledy propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody 19. 5. 2015, tedy cca 17 měsíců před nyní vytýkanou trestnou činností. Obžalovanému dále přitěžuje ve smyslu ustanovení § 42 písmeno n) trestního zákoníku, že spáchal více trestných činů. V neposlední řadě soud přihlédl k osobě obžalovaného a možnosti jeho nápravy. Jak již bylo výše uvedeno, přichází v úvahu uložení jednak souhrnného trestu k rozsudku Okresního soudu v Bruntále, sp.zn. 2 T 114/2016, (za skutky pod body 3) a 4) rozsudku) a jednak uložení samostatného trestu (za skutky pod body 6) a 7) rozsudku). V případě skutků pod body 3) a 4) rozsudku je na místě ukládat trest v zákonné trestní sazbě stanovené pro nejpřísnější trestný čin krádeže dle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku,. tedy v sazbě od šesti měsíců do tří let odnětí svobody. S přihlédnutím ke všem výše uvedeným skutečnostem, jakož i k osobě obžalovaného, který má evidentně sklony k páchání majetkové trestné činnosti, byl obžalovanému uložen trest již blíže poloviny zákonné trestní sazby, tedy v trvání 14 měsíců, přičemž se jedná o trest souhrnný (viz výše). Za skutky pod body 6) a 7) rozsudku byl pak obžalovanému ukládán trest v trestní sazbě stanovené pro nejpřísněji trestný čin krádeže dle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku, tedy v rozmezí od šesti měsíců do tří let. Při úvahách o trestu za tyto skutky pak mimo výše uvedené polehčující a přitěžující okolnosti vzal soud v úvahu i již uložený trest odnětí svobody za skutky pod body 3) a 4) rozsudku a dospěl k závěru, že zcela přiměřený je trest uložený ještě v třetině zákonné trestní sazby, tedy v trvání 12 měsíců. Jedná se pak o trest úhrnný dle § 43 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť je obžalovaný odsuzován za spáchání více trestných činů. Pro účely výkonu obou uložených trestů byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, a to v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, neboť nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

85. Soud má za to, že takto vyměřené tresty jsou dostačující jak z hlediska individuální tak z hlediska generální prevence.

náhrada škody

86. Soud dále rozhodoval o náhradě škody. Ve vztahu ke *skutku pod bodem 1) rozsudku* se k trestnímu řízení připojili s nárokem na náhradu škody poškozený Matouš Č. s částkou ve výši 23 000 Kč za věci zničené při svém napadení a za ušlý zisk vzniklý následnou pracovní neschopností; a poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky s částkou ve výši 7 806 Kč za náklady vynaložené na léčení poškozeného Matouše Č. Provedeným dokazováním pak bylo prokázáno, že obžalovaní Jonáš V., Jan V., Marek D. a Jan S. společným jednáním způsobili jak poškozenému Č., tak potažmo poškozené pojišťovně škodu, mezi jednáním obžalovaných a vznikem škody pak existuje přímá příčinná souvislost. Poškozený Matouš Č. doložil náhradu ztráty na výdělku po dobu pracovní neschopnosti ve výši 21 068 Kč (č.l. 48), ve zbytku výši požadovaného nároku nijak nedoložil. Z tohoto důvodu tedy byla poškozenému Č. přiznána toliko škoda ve výši 21 068 Kč a ve zbytku byl odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozená pojišťovna pak založila do spisu vyčíslení nákladů léčebné péče vynaložené na léčení poškozeného Matouše Č. ve výši 7 806 Kč (č.l. 448-449 – 66 T 12/2017), tato částka byla pojišťovně celá přiznána. Všichni zmínění obžalovaní pak byli zavázáni společně a nerozdílně, neboť škodu způsobili společným jednáním jako spolupachatelé.

87. Ve vztahu ke *skutku pod bodem 2) rozsudku* se pak k trestnímu stíhání připojila s nárokem na náhradu škody Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky s částkou ve výši 6 375 Kč za náklady na léčení poškozeného Vítězslava S., přičemž k důvodnosti požadovaného nároku a jeho výše doložila patřičné doklady (č.l. 576-577). I v tomto případě pak bylo zjištěno, že vzniklá škoda je v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného Jonáše V., a z tohoto

důvodu tedy byl obžalovaný zavázán v plném rozsahu k náhradě škody, a to zcela v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu.

88. Ve *vztahu ke skutku pod bodem 3) rozsudku* pak žádal náhradu škody poškozený Město Město Albrechtice, a to konkrétně částku 2 100 Kč za poškození skleněné výplně vchodových dveří a laťkového oplocení parku. V průběhu dokazování pak bylo prokázáno, že škodu poškozenému způsobili svým protiprávním jednáním obžalovaní Lukáš R. a Jonáš V., mezi vznikem škody a jejich jednání existuje přímá příčinná souvislost. Z tohoto důvodu byli obžalovaní společně a nerozdílně zavázáni k náhradě škody. Pokud jde o výši škody, pak poškozený nedoložili ke svému nároku žádné další listinné podklady. Soud tedy vycházel z objektivně zjištěné škody (viz odborné vyjádření na č.l. 668–676), dle kterého byla způsobena škoda ve výši 10 000 Kč. Adhezní řízení, tedy řízení o náhradě škody, je však řízením návrhovým, v rámci kterého je soud vázán návrhem poškozeného, tedy i výší požadované škody, proto byla poškozenému Městu Albrechtice přiznána toliko škoda ve výši 2 100 Kč.

89. Ve *vztahu ke skutku pod bodem 4) rozsudku* se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody připojili poškození Vítězslava B., společnost Den Braven Czech and Slovak a.s. a Kooperativa pojišťovna, a.s. Poškozená B. žádala škodu ve výši 1 000 Kč za poškození vozidla, ke svému nároku pak nedoložila žádné listinné materiály, poškozená společnost Den Braven Czech and Slovak a.s. žádala na náhradě škody částku 13 701 Kč za škody vzniklé na jejich vozidle. Doložila pak fakturu na tuto částku za opravu vozidla (č.l. 231-234 – 66 T 12/2017). Dále se s nárokem na náhradu škody na stejném vozidle připojila Kooperativa pojišťovna, a.s., a to s částkou 10 324 Kč, kterou z této pojistné události vyplatili poškozené společnosti Den Braven Czech and Slovak a.s. s tím, že nebyla proplacena spoluúčast ve výši 1 000 Kč. Pojišťovna pak ke svému nároku dodala listinné doklady (č.l. 244-247 – 66 T 12/2017). Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že škodu způsobili společným protiprávním jednáním obžalovaní Jonáš V. a Lukáš R., mezi vznikem škody a jejich jednáním pak i v tomto případě existuje přímá příčinná souvislost, z tohoto důvodu byli tedy obžalovaní společně a nerozdílně zavázáni k náhradě způsobené škody. Pokud jde o výši přiznané škody, pak poškozená B. nedoložila požadovanou výši nároku, proto soud vycházel z odborného vyjádření znalkyně (viz č.l. 668-676), dle kterého byla způsobena škody na vozidle poškozené ve výši 2 614 Kč. Jak již bylo výše uvedeno, v rámci adhezního řízení nelze přiznat poškozenému více než žádá, z tohoto důvodu byla poškozené přiznána toliko žádaná výše škody, tedy částka 1 000 Kč. Poškozená pojišťovna pak doložila, že na odstranění škody způsobené jednáním obžalovaných vynaložila částku 10 324 Kč, kterou zaplatila společnosti Den Braven Czech and Slovak a.s. jako pojistné plnění, tato částka tedy byla poškozené pojišťovna přiznána jako náhrada škody. Poškozená společnost Den Braven Czech and Slovak a.s. pak žádala částku 13 701 Kč, kterou dle faktury vynaložil na opravu poškozených zrcátek u vozidla Škoda Octavia. Dokazováním však bylo prokázáno, že jim současně jako pojistné plnění byla na stejnou škodu vyplacena pojišťovnou částka 10 324 Kč. Z tohoto důvodu tedy již v rámci adhezního řízení byl poškozené společnosti přiznán jen rozdíl mezi částkou, kterou na náhradě škody vynaložili, a částkou, která jim byla již proplacena, tedy částka 3 377 Kč (13 701 – 10 324 = 3 377), ve zbytku byla poškozená společnost odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Tento postup soudu je zcela v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1, resp. § 229 odstavec 2 trestního řádu.

90. V případě *skutku pod bodem 6) rozsudku* se s nárokem na náhradu škody připojila společnost REINTEGRA, z.s., a to s částkou 10 000 Kč za poškození vstupních dveří, dveří do pokoje a linolea. K požadovanému nároku nedoložila žádné doklady, ze kterých by vyplývala oprávněnost žádané výše škody, proto soud vycházel z odborného vyjádření znalkyně (č.l. 668-676), která objektivizovala škodu na částku 2 965 Kč. V trestním řízení pak bylo prokázáno, že škodu poškozené společnosti způsobil obžalovaný Lukáš R., a to svým zaviněným protiprávním jednáním. Obžalovaný byl tedy v souladu s ustanovením § 228 odstavec 1 trestního řádu zavázán

k náhradě objektivně zjištěné škody ve výši 2 965 Kč, ve zbytku svého nároku pak byla poškozená společnost REINTEGRA, z.s., v souladu s ustanovením § 229 odstavec 2 trestního řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

91. Poškození Vítězslav S. náhradu škody nežádal a poškozená společnost AHOLD Czech Republic, a.s. se pak nepřipojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody řádně, neboť pouze uvedla, že žádá škodu ve výši 154, 80 Kč, avšak nebylo blíže specifikováno vůči které osobě (č.l. 34-35 – 66 T 28/2017). Následně sice do spisu založila vyčíslení škody a fakturu (č.l. 23-24 – 66 T 28/2017), ale ani tehdy neučinila řádný návrh na přiznání náhrady škody, tedy návrh ve smyslu ustanovení § 43 odstavec 3 trestního řádu, ze kterého by bylo patrno vůči komu návrh směřuje a v jaké výši. Z tohoto důvodu nebylo o nároku poškozené společnosti AHOLD Czech Republic, a.s. rozhodováno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému soudu v Ostravě, přičemž o odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci. Rozsudek může napadnout odvoláním státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je také možno podat proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být v uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen do odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.
Byl-li obžalovaným uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, má poškozený, kterému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.
Právo odvolání nemá ten, kdo se ho výslovně vzdal po vyhlášení tohoto rozhodnutí.

Ostrava 8. prosince 2017

Mgr. Alice Erleová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Karin Hancková.